

- Conj. κτέωμεν, βλήεται, φθίεται, φθιόμεσθα. § 208
 Opt. βλήο (βλεῖο), φθίμην, φθίτο, § 208, 1.
 ἐδέγμην, δέξο, δέκτο, μεῖκτο, ἄλτο, πάλτο, πέρθαι, ἄρμενος,
 λέκτο (de λέγω et λεγ-), πλῆτο (de πελάζω et πίμπλημι).
14. Aor. de nature différente : ἄειρα et ἀέρθην (de αἰέρω, αἶρω);
 ἡράμην et ἀρόμην, ἀρέσθαι de ἄρνυμαι.
 ἦρσα, ἦρχρον, ἄρμενος, ἄρθην de ἀραρίσκω.
 de ὄρνυμι : ὄρσα (d'après 208, 10); ὄρορον (d'après 208, 12);
 ὄρετο (avec ὄρηται, ὄροιτο, d'après 85);
 ὄρτο (avec ὄρσαι, ὄρθαι, ὄρμενος, d'après 208, 13);
 et ὄρσεο, ὄρσευ, d'après 208, 11.
15. Parfait et Plus-que-parfait : κεκοπώς, πεφύασι, τεθνηώς.
 avec redoublement attique : ἄρηρα, ὄρωρα, ἀλάλημαι, ἐρέριπτο.
 avec changement quantitatif de la voyelle : λέλασται (à côté de
 λήθομαι), ἔοικα et ἔικτον, εἰδώς et ἰδυῖα, πέφευγα et πεφυγμένος,
 τετεύχαστο et τέτυκτο, τετύχθαι, τετυγμένος — ἄωρτο de αἰέρω.
 avec accent irrégulier : ἀκάχησθαι, ἀκαχήμενος, ἐσσύμενος, ἀλάλησθαι, ἀλαλή-
16. Itératifs : ἔχεσκον, ἔλεσκε, μνησάσκητο, στάσκον, κέ-σκητο. [μενος.]

SYNTAXE

§ 209. Les cas et les prépositions.

1. Emploi d. le sens *local* des cas seuls (comp. § 159, 2), à la question :
 où (*quo*), on emploie l'*accus.* : ἔρχεσθον κλισίην — ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας.
 où (*ubi*) } le *génitif* : { ἔρχονται πεδίοιο — μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῦτο.
 d'où (*unde*) } { ἀνέδυ πολιτῆς ἀλός — πίθων ἠρύσσετο οἶνος.
 où (*ubi*) } le *datif* : { αἰθέρι ναίων — ἀκροτάτη κορυφῆ.
 et où (*quo*) } { χεῖρ πεδίῳ πέσε — θαλάσση ἔλσαι Ἀχαιοῦς.
2. Prépositions : εἰνί, ἐνί et εἰν, παραί et ὑπαί,
 προτί et ποτί, ἀμφίς et ὑπείρ.
3. Prépositions comme adverbess : ἐν δέ, σὺν δέ, πρὸς δέ, μετὰ δέ.
 περὶ μὲν θείειν ταχύς, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν ἔδωκε.
4. *Tmèse* : ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί — ἐξ ἔρον ἔντο — ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος ἡλείοιο ἦσθιον.
5. *Anastrophe* : Κικόνων ὑπο δηωθέντες — φυγὼν ὑπο νηλεῆς ἤμαρ.
6. Ἀνά avec le *dat.* : en haut, sur : χρυσέῳ ἀνά σκήπτρῳ.
7. Μετὰ avec le *dat.* : au milieu de : μετὰ τοῖσιν ἀνέστη.
 avec : μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
8. Ἐνί (ῥ' ἐνεσθιν, ἐνεισιν) ἔπι, μέτα, πάρα — ἄνα.

§ 210. Modes et infinitif.

1. Le *conjonctif* dans une proposition indépendante (avec ou sans ἄν) se couvre presque (comme mode de l'attente) avec l'*indicatif futur*.

Καί ποτέ τις εἴπησιν, comp. ὡς ποτέ τις ἐρέει.

Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι.

2. Ἄν ou κέ(ν) s'emploie, contrairement à l'usage attique (§ 191)

aussi avec l'*indicatif futur* : Καί κέ τις ὦδ' ἐρέει.

dans la prop. subordonnée du cas potentiel :

Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθ' ἃ κε κλέος ἐσθλόν.

Il est fréquent dans les propositions finales :

Ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζέ, σῴτερος ὡς κε νέηαι.

Il est rare avec l'*opt. du désir* : ὡς κέ οἱ αὔθι : γαῖα χάναι.

3. Ἄν ou κέ(ν) manque, contrairement à l'usage attique, avec

l'*optatif potentiel* :

Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.

avec le *conjonctif de la prop. hypothétique du cas éventuel*,

dans les prop. hypothétiques relatives et causales.

Εἰ δ' αἶ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ | τλήσομαι.

Ζεὺς | ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅς τις ἀμάρτη.

Ὡ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ

εἰς Ἄϊδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἤμαρ ἐπέλθῃ.

en particulier aussi dans les comparaisons :

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται

τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,

ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.

avec l'*indicatif irréel* : ἐνθα με κῆμ' ἀπόερσε (m'aurait emporté).

4. L'*infinitif* peut remplacer l'*optatif* :

Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,

καὶ οἱ πάντα γένοιτο, ὅσα φρεσὶν ἦσιν μενοινᾷ.

5. L'*infinitif* peut remplacer l'*impératif* :

Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

σῆμα τέ οἱ χεῦαι ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζαι

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.

MESURES, POIDS ET MONNAIES

1. MESURES DE LONGUEUR.

στάδιον	πλῆθρα	ὄργυιαί	πήχεις	πόδες	Mètres
1	5	100	$333\frac{1}{3}$	500	164
	1 πλῆθρον	20	$66\frac{2}{3}$	100	32,8
		1 ὄργυιά	$3\frac{1}{3}$	5	1,64
			1 πήχυς	$1\frac{1}{2}$	0,492
				1 πούς	0,328

Une parasange = 30 stades = 4,92 km = une lieue.

Le stade olympique mesurait 600 pieds à 0,320 m. = 492 m.

Le stade gréco-romain mesurait 600 pieds à 0,296 m. = 478 m.

2. MESURES DE VOLUME.

Matières sèches			Liquides			
μέδιμνος	χοίνικες	Litres	μετρητής	χόες	κοτύλαι	Litres
1	48	52,53	1	12	144	39,39
	1 χοϊνίξ	1,09		1 χούς	12	3,28
					1 κοτύλη	0,27

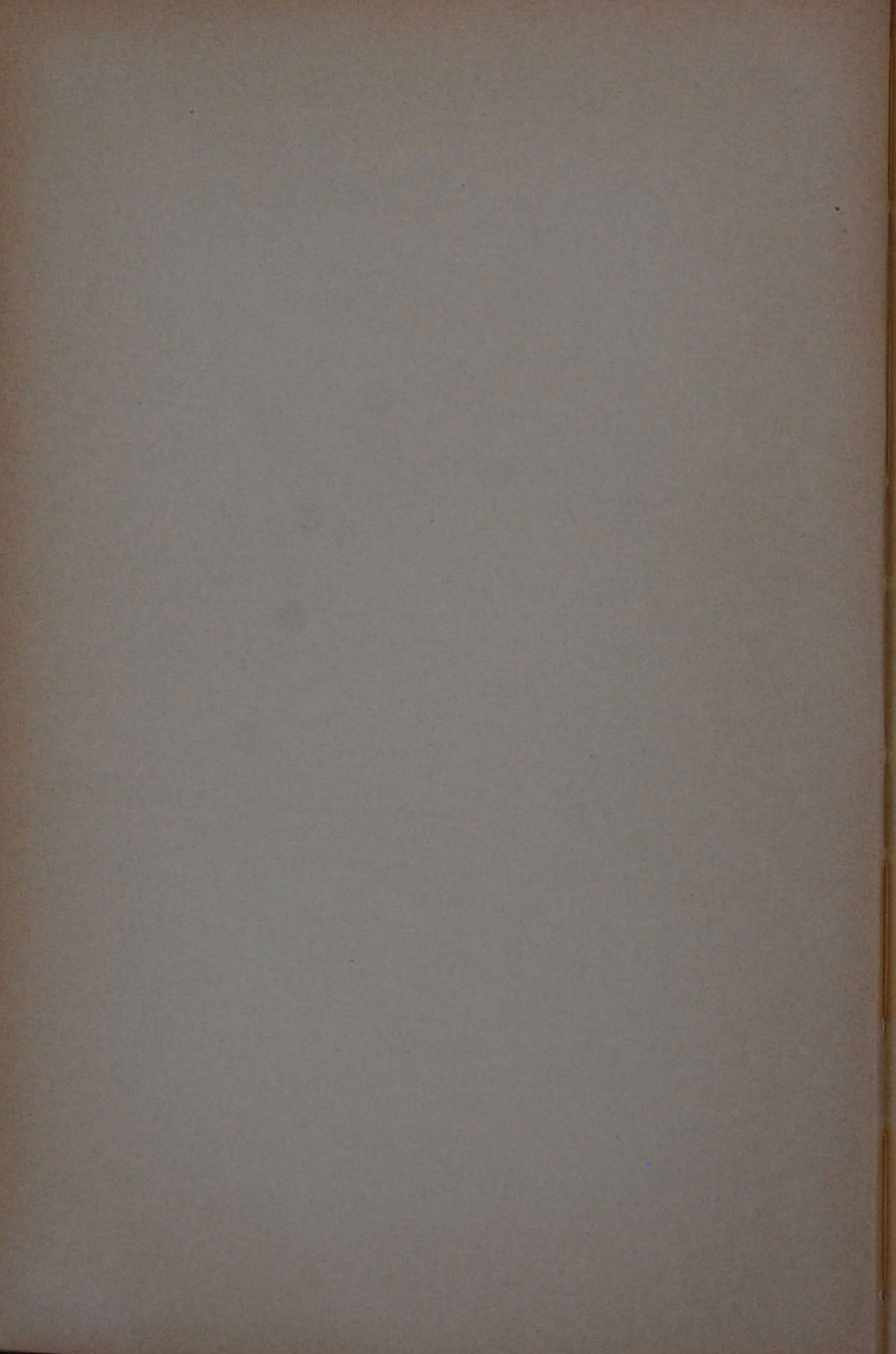
3. POIDS ET MONNAIES.

τάλαντον	μναῖ	δραχμαί	ὀβολοί	Poids	Valeur en	
				en grammes	marcs	francs
1	60	6 000	36 000	26 196	4 715	5 893,75
	1 μναῖ	100	600	436,6	78,58	98,23
		1 δραχμή	6	4,37	0,79	0,98
			1 ὀβολός	0,7	0,13	0,16

L'or avait jusqu'à dix et douze fois la valeur de l'argent.

La *darique* perse (Δαρεικός, στατήρ) avait la même valeur que le statère d'or des Athéniens, environ 24 drachmes = 49 marcs = 24,5 fr., en chiffre rond 20 marcs = 25 fr.

A côté des poids ci-dessus, qui sont ceux de Solon, on rencontre dans le commerce jusqu'à l'époque romaine l'ancien poids éginète, dont le talent pesait 36,456 kil., la mine 602,6 grammes, la drachme 6,03 grammes.

INDEX ALPHABÉTIQUE FRANÇAIS

Le premier chiffre indique le paragraphe et les chiffres suivants les subdivisions. — Hom. désigne la partie de la grammaire consacrée à l'étude du dialecte homérique.

- Accents, 3, 3. 4. Règles générales de l'accentuation, 6-10; l'accent dans la contraction, 16, 2; dans l'élosion, 17, 2; dans la crase, 18, 3; dans la déclinaison, 25, 5. 6; dans les monosyllabes de la 3me décl., 36, 6. 7; dans la conjugaison, 71, 11. 12; dans les verbes en -μι, 98, 4.
- Accord (règles de l'), 113 et suiv.
- Accusatif sing. et plur. dans la 3me décl., 36, 4.
- Accusatif, 129-138; accus. de l'objet direct extérieur, 130 et suiv.; accus. de l'objet intérieur, 134; double accusatif, 132, 133, 135; accusatif libre, 136 et suiv.; accus. de relation, 136; acc. de l'étendue, 137; acc. adverbial, 138; acc. après des prépositions, 159, 2 et suiv. — Hom.: 209.
- Accusatif avec l'infinitif, 193, 2; 195, 1. 2; accusatif absolu du participe, 199, 4.
- Actif, 161.
- Adjectifs de la 1re et de la 2e décl., 32; adjectifs contractes de la 1re et de la 2e décl., 34; adjectifs en -υτ, 41, 3; adjectifs à radical qui s'élide, 45; récapitulation des adj., 52-55; adj. irréguliers, 55; adj. numéraux, 70, 4; degrés de comparaison des adjectifs, 56-58. — Hom., 206, 6-7.
- Adjectifs verbaux, 78, 9. — 201.
- Adverbes, 59; adv. corrélatifs, 69; adv. numéraux, 70; avec l'article, 122; adv. relatifs 126, 4; adv. interrogatifs, 127; avec le gén., 159, 5; prépositions employées comme adv., 159, 1; — Hom., 209, 3.
- Affaiblissement des voyelles, 11, 4.
- Aigu (accent), 3, 3; 6, 4-3.
- Allongement du nominatif, 12.
- Allongement compensatoire, 13
- Alphabet, 4.
- Anastrophe, 209, 5.
- Anticipation ou prolepse, 173, 5.
- Aoriste I actif et moyen, 78, 3; aor. des verbes liquides, 83, 2 et suiv.; aor. II actif et moyen, 85; aor. I pass., 78, 8; aor. II pass., 86; aor. des verbes en -μι, 97; aor. primitifs, 101. — Hom., 208, 9-14.
- Aoriste, 71, 4; sens transitif et intransitif, 92; aor. pass., 94; indicatif aor., 165, 2; 169, 2; impératif aor., 166, 3; participe aor., 167, 2; avec ζν, 200.
- Apocope, 205, 6.
- Apostrophe, 17, 4.
- Apposition après un pronom pers., 116, 1; apposition après un nom de personne, 117, rem. 2.
- Article, 26; au duel, 95, 1, et rem.; emploi de l'article, 114-122; — Hom., 207, 3.

- Aspirées (consonnes), 2, 4. — 20, 24.
 Aspiration au parfait, 87, 3. *b. d.*
 Assimilation, 19; dans les verbes contractes, 208, 5; assimilation du relatif, 126, 2; assimilation du mode 189.
 Atones, 8.
 Attente (mode de l'), 170; 180, 4; 184; 187, 3; 187, 4. *b.*; — Hom., 210, 1.
 Attique (2e décl.), 35.
 Attraction du pron. relatif, 126, 2.
 Attribut, place de l'attribut, 64, 2, rem.; 118.
 Augment, 72; 74; au pl.-q.-pf., 78, 5; particularités de l'augment, 88; Hom., 208, 2.
 Barytons (mots), 7; barytons en -ι; et en -υ; 39, 2.
 Caractéristiques modales, 71, 9; Hom., 208, 1.
 Cardinaux (nombres), 70; avec l'article, 116, 2.
 Cas, 25; emploi des cas, 128-158; Hom., 209; — cas de l'infinitif, 194, 2.
 Casuelles (désinences), 51; Hom., 206, 5.
 Causale (proposition dépendante), 175, prop. relative causale, 188, 3. *a.*
 Causatif (sens) de l'actif, 161, 3; du moyen, 162, 2.
 Changement de voyelle 11.
 Circonflexe (accent), 3, 3; 6, 4. 5.
 Circonstanciels rendus par des adjectifs 113, 5.
 Classes (les trois premières classes de verbes), 75.
 Classes des verbes IV-VIII, 107-144.
 Commander (manière de), 166; 172.
 Comparaison (degrés de) des adjectifs, 56-58; Hom., 206, 7. — degrés de comparaison des adverb., 59, 3.
 Comparatifs, décl., des compar., 40, 3; génitif avec les compar., 143, 1.
 Comparatifs et superlatifs irréguliers, 58.
 Composés (mots), accents des mots composés, 6, 6; verbes intrans. qui deviennent trans. en composition, 131; génitif après les verbes composés avec des prépositions, 150; datif après les verbes composés avec des prépos., 158.
 Concessive (proposition), 186; participe concessif, 199, 3. *e.*
 Conditionnelle (phrase), 179-185; proposition temporelle conditionnelle, 187, 3. prop. relative conditionnelle, 188, 4.
 Conjonctif, formation du conjonctif, 71, 9, *a*; 98, 4. Hom., 208, 1; 210, 1 — 166, 170, 1-3. 173, 4.
 Conjonctions, 203-204; Hom., 210.
 Conjugaison, 71-112; Hom., 208; — les deux conjugaisons, 71, 8; verbes en -ω, 75-96; verbes à voyelle, 79: verbes contractes, 80; verbes muets, 81, 82; verbes liquides, 83, 84; verbes en -μ, 97-105; verbes irréguliers, 106-112.
Consecutio temporum, modorum, 164, 4. rem.; 173, 4.
 Consécutives (proposition), 177; prop. relative consécutive, 188, 3. *b.*
 Consonnes, 2, 4. 5; 49-24; Hom., 205.
 Contraction, règles générales de la contraction, 16; 80; Hom., 205, 4.
 Contractes (noms), de la 1re décl., 30; de la 2e décl., 33; verbes contractes, 80; Hom., 208, 5.
 Coronis, 18, 1.
 Corrélatifs (pronoms), 68; adverbes corrélatifs, 69.
 Crainte (verbes de la), leur construction, 178, 2.
 Crase, 48; dans *ὁ αὐτός*, 62, 1. rem.; dans *ἕτερος*, 68, 2. rem.
 Dates, 157, 2.
 Datif, accent des oxytons, 25, 6; dans la 3e décl., 36, 6. 7.
 Datif, 151-158; datif proprement dit, 152 et suiv.; datif de l'intérêt, 153; *dativus ethicus, auctoris, relationis*, 154; *dativus sociativus*, 155; datif instrumental, de mesure et différence,

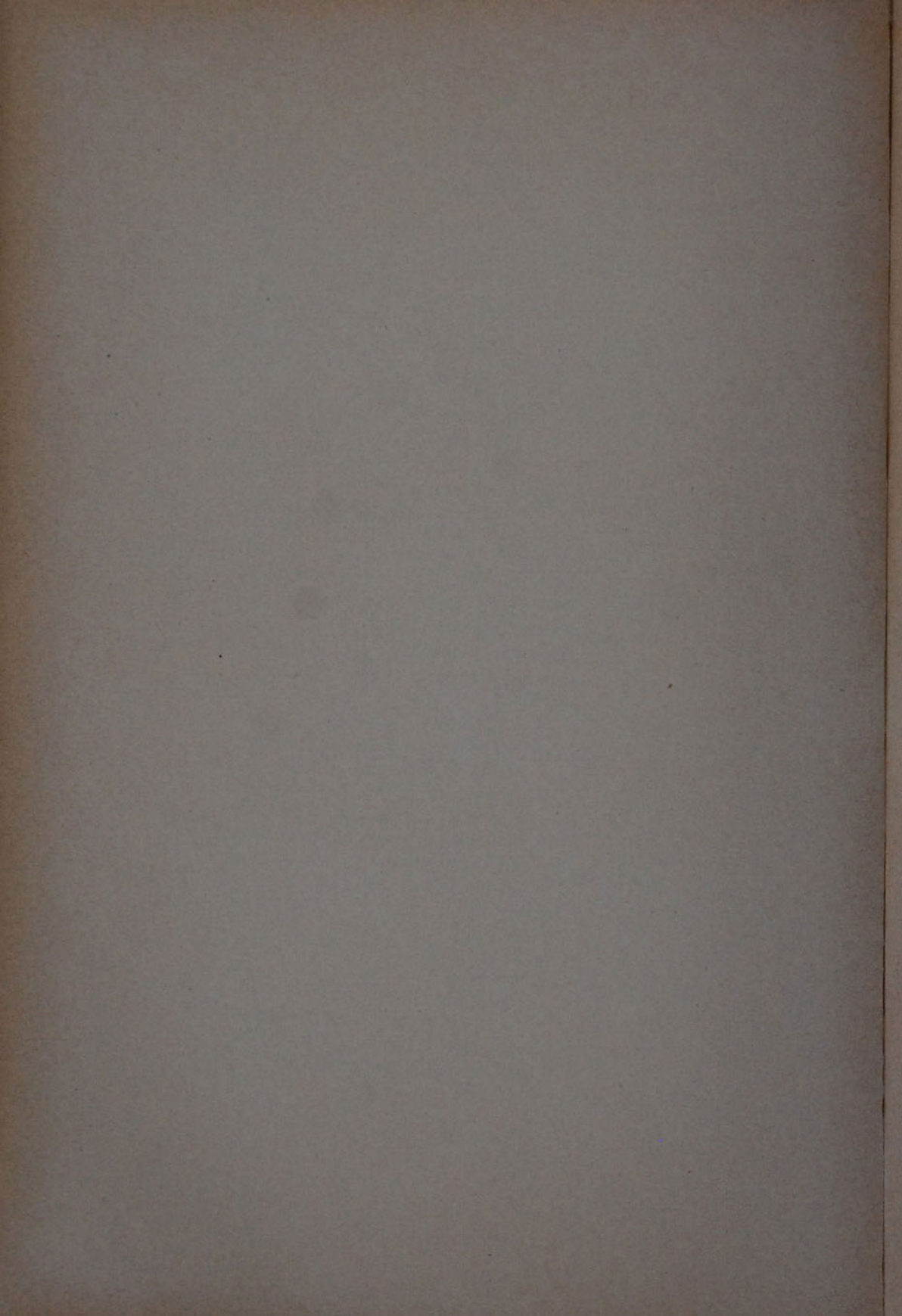
- 156 ; datif de lieu, de temps 157 ; datif avec les verbes composés au moyen de prépositions, 158 ; Hom., 209, 4.
- Déclinaison, 25 et suiv. ; Hom., 206 et 207 ; — déclin. irrégulière, 50.
- Défectifs, adj. défectifs 58. rem.
- Défense, 172.
- Déflexion, 11, 2.
- Degrés de comparaison des adjectifs, 56-58 ; des adverbes, 59, 3-5 ; Hom. 206, 7.
- Démonstratifs (pronoms), 65, 125 ; Hom., 207, 3.
- Dentales (consonnes), 2, 4 ; radicaux terminés par une dentale dans la 3me décl., 39.
- Déponents (verbes) 71, 3. rem. ; 94, 4-2.
- Désinences casuelles particulières, 51 ; Hom. 206, 5.
- Désinences personnelles, 74, 40 ; Hom. 208, 3.
- Dialecte épique, 205-210.
- Diérèse, 4, 1.
- Digamma, 4, 2. rem. ; 205, 7, 8.
- Diphthongues, 2, 2, 3 ; 3, 4.
- Discours indirect, 190.
- Division des sons, 2.
- Division (signes de), 4, 1.
- Division des syllabes, 5.
- Division des verbes d'après la finale du radic. verbal, 76.
- Duel, 25. 95 ; 143, 2.
- Ecriture, 1.
- Elision, 17.
- Emploi des cas, 128-158.
- Emploi des particules, 204.
- Euclitiques, 9-10.
- Épique (dialecte), 205-210.
- Époque de l'action, 164.
- Esprits, 3.
- Ethique (datif), 154, 1.
- Explosives (consonnes), 2, 4.
- Faibles (consonnes), 2, 4.
- Féminins (noms) en -α et en -η, 28 ; en -ος, 31 ; adj. 32, 2.
- Fêtes (noms de), au datif, 157, 2.
- Figurative (voyelle) 71, 8 ; syllabes figuratives, 78.
- Formation des temps au moyen du radical verbal, 78.
- Formations particulières des verbes en -μι, 103.
- Formes irrégulières dans les noms, 60.
- Formes verbales irrégulières, 112.
- Formes nominales du verbe, 192-201.
- Fortes (consonnes) 2, 4.
- Fractions, manière de les exprimer, 116, 2.
- Futur, 78, 2. 8. 83, 1. 86, 89, 1. 2. 93 ; futur dorique, 112, sous πλέω, φεύγω, ψεύδομαι ; futur attique, 89, 1. 2.
- Futur, 165, 3.
- Futur parfait (antérieur) ou futur III, 78, 7 ; — 165, 4.
- Futurs moyens à sens actif ou passif, 93.
- Génitif, accent des oxytons de la 3me décl., 36, 6. 7. ; gén. dorien 29, 3.
- Génitif, 139-150 ; gén. possessif, 110 ; gén. objectif, 141 ; gén. partitif, 142 ; gén. de qualité, 143 ; gén. de séparation, 144 ; gén. de comparaison, 145 ; gén. de matière, 146 ; gén. de cause, 147 ; gén. de prix, 148 ; gén. de temps, 149 ; gén. avec les verbes composés au moyen de prépositions, 150 ; gén. absolu, 199, 2. — Hom., 209, 1.
- Genre (règles générales du), 25, 2.
- Grave (accent), 3, 3 ; 6. 3.
- Gutturales (consonnes), 2, 4, gutturale mobile, 24, 3 ; radicaux terminés par une gutturale dans la 3me décl., 38.
- Historique (aoriste), 165, 2 a.
- Historiques (temps), 71, 6 ; 173, 3.
- Homérique (dialecte), 205-210.
- Hypothétique (phrase), 179-185 ; proposition temporelle hypothétique, 187, 3. 4 ; propos. relative hypothétique, 188, 4.
- Imparfait actif, moyen et passif, 78 ; imparf. dans les verbes contractes, 80 ; —

- 165, 4 ; imparf. avec et sans *äv*, 169, 4. 3-5 ; imparf. dans la proposition conditionnelle irréaliste, 482.
- Impératif, 466, 3, 472.
- Impersonnelles (expressions), 469, 4. 495. 4 ; 163, 4. rem. ; avec l'inf., 495, 4 ; participe absolu, 499, 4.
- Inchoatifs (verbes), 409.
- Indéfinis (pronoms), 67, Hom. 207, 6 ; — comp. 68, 69.
- Indicatif des temps secondaires, 469, 4-5 ; emploi de l'indic. des différents temps, 464, 3 ; 465.
- Infinitif, 492-495 ; infin. avec *äv*, 200, infin. avec l'article, 122, 494 ; sans l'article, comme sujet, objet, etc., 495 ; infinitif absolu, 495, 5 ; infin. au style indirect, 490 ; comp. 466, 4. — Hom. 208, 4 ; 210, 4, 5.
- Ingressif (aoriste), 464, 465, 2. *d*.
- Interrogatifs (pronoms), 67 ; comp. 68, 69 ; — 127 ; Hom. 207, 5.
- Interrogatives (particules), 203.
- Interrogatives (prop. interr. dépendantes), 476.
- Intransitifs (verbes), qui deviennent transitifs, 431 ; verbes intransitifs passifs, 463, 4.
- Iota adscrit et souscrit, 2, 3.
- Irréel (mode), 469, 4 ; condition irréaliste, 480, 2, 482 ; 488, 4. *b*. ; *vœu* irréaliste, 469, 3.
- Irrégularités dans la décl. des substantifs, 50 ; Hom., 206, 4 ; — dans la décl. des adj., 55, *d* ; dans la conjugaison des verbes, 406 et suiv. ; 442.
- Itératifs, Hom., 208, 46.
- Itérative (condition), 484, 2 ; *äv* itératif, 469, 5.
- Jod (verbes en), 75, 3.
- Jugement, propositions qui expriment un jugement, 468, 1. 2 ; leur négation, 202, 2.
- Labiales, 2, 4, radicaux terminés par une labiale dans la 3me décl., 38.
- Lecture (signes servant à la), 4.
- Liquides, 2, 4 et rem. ; radic. terminés par une liquide dans la 3me décl., 37 ; avec syncope, 42.
- Liquides (verbes), 83.
- Locatif, 51, rem. ; 157.
- Lois les plus importantes de la phonétique 14-24.
- Longueur (mesures de), page 467, 4.
- Masculins (noms), 25, 2 ; dans la 4re décl., 29.
- Mesures, page 467, 1. 2.
- Métathèse, 15 ; Hom., 205, 2. 3.
- Mixte (classe) des verbes, 411 ; parfaits mixtes, 402.
- Mode potentiel, 471, 2.
- Modes, 71, 9 ; 466, 468 ; modes dans la prop. principale, 469 et suiv. ; modes dans la prop. subordonnée, 473 et suiv. ; Hom. 210.
- Monnaies, page 467, 3.
- Monosyllabiques (mots), dans la 3me décl., 36, 6. 7.
- Mots contractes de la 4re décl., 30.
- Mots syncopés de la 3me décl., 42.
- Moyen (le), voix moyenne, 71, 2. — 162.
- Moyens (futurs), 93 ; déponents moyens, 94, 4 ; passifs moyens, 94, 3.
- Muets (verbes), 81.
- Muettes (consonnes), 2, 4.
- Nasales (consonnes), 2, 4 ; verbes à nasale, 408.
- Négations, 202 ; négation de la double interrogation dépendante, 476, 4. rem. 2.
- Neutres (noms), 25, 2 ; nom neutre plur. comme sujet, 443, 4.
- Nom des mots d'après leur accent, 7.
- Nominatif sing. des noms de la 3me décl., 36, 3.
- Nominatif (allongement du), 42.
- Nominativus cum infinitivo*, 493, 2.
- Nominatif (double), 432. rem.
- Nomin. et vocat. dans la 3me décl., 36, 5.
- Noms contractes de la 4re décl., 30 ;

- noms contractes de la 2me décl., 33.
 Noms de nombre, 70; — avec l'article, 446, 2.
 Noms propres en -ης, 45, 3, 4.
 Noms verbaux, 71, 4, 42, c; 192-201.
 Noms irréguliers, 50; Hom., 206, 4.
 Noms propres avec et sans l'article, 447, 3. rem. 2.
 Nu mobile, 24, 4.
- Objet extérieur et intérieur, 429, 430, 434 et suiv.
- Observations préliminaires (syntaxe), page 97.
- Optatif, 71, 4, 5, 9, b; Hom., 208, 4.
 Optatif, 166, 171, 173; optatif oblique, 473, 4; optatif itératif, 484, 2, b; sens de l'optatif au style indirect, 466, 4; optatif futur, 466, 4. rem.; optatif au style indirect, 490, 2, 3.
- Oratio obliqua*, 490; dans la prop. temporelle, 487, 4. rem. 4; l'imparfait au style indirect, 474. rem.; l'optatif et l'infinitif au style indirect, 466, 4.
- Ordinaux (nombres), 70.
- Oxytons, 7.
- Parfait, radical du parfait, 78, 4-6; parfait I actif, 82; parfait II actif, 87; parf. moyen et passif, 84, 3; parf. mixtes, 402; Hom., 208, 45. — 164; 465, 4; 467, 4, 30.
- Paroxytons, 7.
- Participes en -υτ, 41, 3.
- Participe, signification temporelle, 167; emploi, 496-499; participe attributif, 497; part. prédicatif, 498; part. conjoint et absolu, 499; accusatif absolu du participe, 499, 4; part. avec ζυ, 200.
- Particularités dans la conjugaison des verbes en -ω, 88 et suiv.; particularités dans la formation des verbes en -ω, 89 et suiv.
- Particularités dans l'emploi des voix des verbes, 92 et suiv.
- Particules, 203-204; particules enclitiques, 9, 4, e.
- Particules interrogatives, 203.
- Particule modale ζυ, 491; comp. 468, 2 et rem.; Hom. 210, 2, 3.
- Passif, 463; 464, 2; *dativus auctoris* avec le passif, 454, 2.
- Passifs moyens (verbes), 94, 3.
- Périspomènes, 7.
- Personnes (noms de), avec et sans l'article, 447, 3. rem. 2.
- Personnels (pronoms), 61; Hom., 207, 4; — avec l'article, 446, 4.
- Personnelle (construction), 495, 1. rem.
- Personnelles (désinences), 71, 10; Hom., 208, 3.
- Phonétique (les lois les plus importantes de la), 41-24.
- Phrase hypothétique ou conditionnelle, 479-485.
- Place des esprits et des accents, 3, 4.
- Place de l'attribut et du prédicat, 64, 2. rem.; 448 et suiv.
- Plus-que-parfait, 78, 5, 6; 82; 84, 3; 87; — 465, 4; plus-q.-pf. remplacé par l'aor. et l'imparf., 465, 2, c.
- Poids, page 467, 3.
- Ponctuation (signes de), 4, 2.
- Position (syllabes longues par), 5, 5.
- Possessifs (pronoms), 64; Hom., 207, 2; — avec l'article, 446, 4.
- Potentiel (mode), du présent, 474, 2; du passé, 469, 5; dans les prop. déclaratives, causales, interrogatives et consécutives dépendantes, 474-477.
- Prédicat, 443; prédicat avec l'infinitif, 493; sans article, 447, 1 et rem. 1. — Place du prédicat, 64, 2. rem.; 449.
- Prépositions, 459; emploi des prépositions, 460; Hom., 209; — Verbes composés au moyen de prépositions: augment et redoublement, 74; avec l'accusatif, 434; avec le génitif, 450; avec le datif, 458.
- Présent, radical du présent, 75; présent actif, moyen et passif, 78, 4; prés. dans

- les verbes contractes, 80; 165. 1. et rem.
- Primitifs (aoristes), 101; Hom., 208, 13.
- Proclitiques, 8.
- Prolepse ou anticipation, 173, 5.
- Prononciation, 1.
- Pronoms, 61-68. 123-127; Hom., 207.
- Pronoms corrélatifs, 68.
- Pronoms démonstratifs, 65; 125; Hom., 207, 3.
- Pronoms indéfinis, 67; Hom., 207, 6.
- Pronoms interrogatifs, 67; 127; Hom., 207, 5.
- Pronoms possessifs, 64; 124; Hom., 207, 2.
- Pronoms personnels, 61; Hom., 207, 1.
- Pronoms réfléchis, 63; 123.
- Pronom réciproque, 62, 3.
- Pronoms relatifs, 66; 126, 1; Hom., 207, 4.
- Pronom sujet, 113, 4.
- Prononciation, 1, 3.
- Proparoxyton, 7.
- Propérispomène, 7.
- Proposition dépendante déclarative, 174; à l'infinitif, 195; au participe, 198; — prop. dépend. causale, 175; — prop. relative causale, 188, 3, *a*; — prop. interrogative dép., 176; — prop. consécutive, 177; — prop. relative consécutive, 188, 3, *b*; — prop. finale, 178; — prop. relative finale, 188, 3, *c*; — prop. conditionnelle, 179-185; — prop. hypothétique temporelle, 187, 3, 4; — prop. hypoth. relative, 188, 4; — prop. concessive, 186; — prop. temporelle, 187; prop. relative, 188.
- Qualité de l'action, 164.
- Quantité des syllabes, 5, 3-6.
- Radical verbal et radical du présent, 71, 7; rad. des verbes en -μ, 97.
- Radical de l'aoriste, rad. du présent, rad. du parfait, 164, 2.
- Radicaux terminés par une consonne dans la 3e décl., 37-45; rad. terminés par une voyelle ou une diphtongue, 46-49.
- Récapitulation des adjectifs, 52-55.
- Réciproques (pronoms), 62, 3.
- Redoublement, 73; redoublement attique, 88, 5; Hom. 208, 12, 15; — redoublem. irrégulier, 88, 4; redoublem. dans les verbes composés, 74.
- Réfléchis, pronoms, 63; 123, 1.
- Relatifs, pronoms, 66, 126, 1; Hom., 207, 4.
- Relative (proposition), 188.
- Rencontre des consonnes, 19.
- Répétition indéfinie dans la prop. conditionnelle, 184, 2; dans la prop. temporelle, 187, 3.
- Semi-voyelles, 2, 4.
- Sentiment (verbes de), avec l'acc., 130, 3; avec le gén., 147; avec le part. ou avec ᾤον, 198, 1. *d*, 2 et rem.
- Sigma, 1, 2; sigma mobile, 24, 2.
- Signification transitive et intransitive, 92.
- Sonores (consonnes), 2, 4.
- Sons (division des), 2.
- Spirantes (consonnes), 2, 4.
- Style indirect, 190.
- Suffixes casuels, 51; Hom., 206, 5.
- Suffixes de comparaison des adjectifs, 56, 57.
- Sujet et prédicat, 113; avec l'infinitif, 193; sujet de la prop. dépendante dans la principale, 173, 5; sujet omis avec le gén. absolu, 199, 2. rem. *a*.
- Superlatif (formation du), 56-57; superlatifs irréguliers, 58; sup. dans les adjectifs, 59, 3-5.
- Substantifs numériques, 70, 4.
- Syllabes (division des), 5; quantité des syllabes, 5.
- Syncope, 14.
- Synopés (mots), 42.
- Synizèse, 205, 5.
- Syntaxe, 113-204; Hom., 209-210.
- Tableau de la formation des temps des verbes à voyelle, 79.

- Tableau de la formation des temps des verbes muets, 81, 3.
- Tableau de la formation des temps du verbe régulier, 96.
- Temporelle (proposition), 187.
- Temps, 71, 6; temps seconds, 83 et suiv.; 164. — Temps au style indirect, 166, 4; au participe, 167.
- Temps (questions de), nom de temps à l'accus., 137 et rem. 1; au génitif, 149; au datif, 137, 2.
- Ténues (consonnes), 2, 4.
- Transitifs (verbes), employés comme intransitifs, 161, 1.
- Tréma, 4, 1.
- Verbal (adjectif), 78, 9. — 201.
- Verbal (radical), 71, 7.
- Verbaux (noms), 71, 12, c.; 192-201.
- Verbes divisés d'après leur caractéristique, 76; verbes en $-\omega$, 75-96; verbes contractes, 80 et suiv., Hom., 208, 5. —
- Verbes muets, 81; verbes liquides, 83; verbes qui présentent diverses particularités, 88; verbes à voyelle, 90; verbes à rad. peu différent, 91; verbes en $-\mu$, 97 et suiv.; Hom. 208, 6; — verbes en $-\nu\mu$, 104 et suiv.; verbes irréguliers, 106-111.
- Verbes, les trois premières classes de verbes, 75. — Verbes qui se conjuguent sur $\epsilon\sigma\tau\eta\mu$, 100; 4e classe, 107; 5e classe, 108; 6e classe, 109; 7e classe, 110; 8e classe, 111.
- Villes (noms de), 137, rem. 2.
- Vocatif, 25, 4.
- Vocatif sing. de la 1re décl., 29, 2; de la 3e décl., 36, 5.
- Vœu réalisable, 174, 1; irréalisable, 169, 3.
- Voix du verbe, 71, 1-3; 92-94; 161-163.
- Voyelles, 2, 1; Hom., 205, 1.
- Voyelles figuratives, 71, 8; comp. 80; 98, 1.

INDEX ALPHABÉTIQUE GREC

(Le premier chiffre indique le paragraphe et les chiffres suivants les subdivisions)

N. B. Cet index ne concerne que la partie de la grammaire qui traite de la langue attique. On n'a pas reproduit les prépositions et les conjonctions qui sont disposées alphabétiquement § 160 et 204.

ἀγαθός, déclín., 32; compar. et superl., 58; adv., 59, 3. — 195, 3. ἀγάλλομαι, 156, 2 et rem. 198, 1. c. ἀγαμαι, 101, 1. — 147. ἀγανακτέω, 156, 2 et rem. 198, 1. c. 2. rem. 1. ἀγγέλλω, 84, 2; 96, 30. — 198, 2 b et rem. 1. ἀγῆναι et ἄγνομι, 112. ἀγορεύω, 111, 12. ἄγω, 96, 16. 94, 3. 112 — 161. ἀδεῖν, ἀδήσω, 112, v. ἀνδάνω. ἀδελφός, 60. ἀδηλον ὄν, 199, 4. ἀδικέω, 93, 2 (et 3). — 130, 4; 165, 1. rem. 2; 198, 1. c. ἄδω, d'après 93, 4. Ἄθηνα, déclín., 30. Ἄθηναζε, Ἄθηνηθεν, 54. Ἄθηνησι, 51. — 157, 4. ἄθρός, α, ον, 60. ἄθυμέω, 74, 3. αἰδέομαι, 90, 4. — 130, 3. 198, 2. rem. 5. Ἄιδου, ἐν et εἰς, 140. αἰδώς, déclín., 44, 3. αἰνέω, 90, 5; 112. αἰρέομαι, 111, 4. — 132; 195, 4	αἰρέω, 111, 4. — 141, 2. 161, 2. 162, 2. αἶρω, 89, 3; 96, 47. — 161, 1. αἰσθάνομαι, 108, 7. — 144, 4. et rem; 198, 2 rem. 4. αἰσχρόν ὄν, 199, 4. αἰσχρός, 57, 2. — 195, 3; 202, 4. rem. 2. αἰσχύνομαι, 94, 3. — 130, 3. 156, 2; 198, 2. rem. 5. αἰτέω, 133; 195, 2. αἰτιάομαι, 94, 1. — 141, 2. αἴτιος, 144, 2. ἰκούω, 88, 5; 93, 1; 96, 41. — 144, 4 et rem; 198, 2. rem. 1 et 4. ἄκρατής, 141, 3. ἄκροόομαι, 112. — 144, 4. ἄκρος, avec l'article, 120, 3. ἄκων, 113, 5; 199, 2. rem. b. ἀλαλάζω, 112. ἀλγεινός, ἀλγίων, 60. ἀλείφω, 112. ἀλέξω, 112. ἀλέω, 112. ἀλγῆλε(σ)μαι, 112, v. ἀλέω. ἀλγῆλιμμαι, 112, v. ἀλείφω. ἀλίσκομαι, 109, 4. — 141, 2; 161, 2; 198, 2. ἀλλάττω, 86, 3. ἄλληλον, 62, 3. ἄλλοθεν, ἄλλοθι, ἄλλοσε, 51.	ἄλλομαι, 112. ἄλλο τι ἤ, 203, 2. ἄμα, 155, 1; 199, 3. c. ἄμαρτάνω, 108, 8. — 141, 4; 198, 1. c. ἀμείβομαι, ἀπ-, 112. ἀμελείω, ἀμελής, 141, 3. ἀμνημονέω, ἀμνήμων, 141, 3. ἄμοιρος, 141, 3. ἀμπέχω, ἀμπέχω, 112, v. ἔχω. ἀμόνομαι, 130, 3; 162, 1. b. ἀμύνω, 162, 1. b. ἀμφιγνώσκω, 112. ἀμφιέννομι, 112, v. ἔννομι. — 133. ἀμφισβητέω, 112. ἀμφιῶ, εἰς, 112, v. ἔννομι ἀμρότερος, 116, 3. ἀμφοτέρωθεν, 159, 5. ἄμφοι, 70, 1. — 116, 3. ἄν, 191. Comp. 168, 2 et rem.; voyez ἐάν. ἀναγκάσθω ἦν, 169, 4. ἀναίτιος, 141, 2. ἀνακράζω, 85, 3. ἀναλίσκω, ἀναλώω, 109, 5; 112. ἀναμνησκω, 133. ἀνάξιος, 32, 4. — 148. ἀνδάνω, 112. ἄνευ, 159, 5. ἀνέχομαι, 88, 7; 111, 5. b. — 198, 1. b.

- ἀνήρ, décl., 42.
 ἀνιάω, -άομαι, 94, 3.
 ἀνοίγω, 88, 2.
 ἀντέχω μὴ οὐ, 202, 4. rem. 2
 ἀντιλέγω, 202, 4 et rem. 1. 2.
 ἀντιποιέομαι, 155, 141, 3.
 ἀνώτω, ἀνώω; 75, 2. rem. ;
 112.
 ἄξιος, 148; 195, 1. 3.
 ἀξιώω, 148. — 195, 1. 133.
 ἀπαγορεύω, 111, 12. a; —
 198, 1. b. 202, 4. rem. 2.
 ἀπαλλάττω, 144, 1.
 ἀπαμειβόμεναι, 112.
 ἀπαντάω, 93, 1.
 ἀπειργώ, 144, 1.
 ἄπειρος, 141, 3.
 ἀπεχθάνομαι, 112, v. ἐχθ.
 ἀπέχομαι, 144, 1.
 ἀπέχησθαι, 112, voyez χράω.
 ἀπέχω, 144, 1 (bis); 195, 2.
 ἀπημείβεσθαι, 112, v. ἀπαμειβόμεναι.
 ἀπιστέω, 202, 4 et rem. 1. 2.
 ἄπλους, 60.
 ἄπλος, 34, 56, 4. b.
 ἀπογινώσκω, 150.
 ἀποδείκνυμι, 132, 198, 2. b.
 ἀποδημέω, 112.
 ἀποδίδομαι, 111, 16. — 148.
 ἀποδιδράσκω, 109, 9. — 130, 2.
 ἀποδύω (comp. 92) 112, et
 δύω. — 133.
 ἀποθνήσκω, 109, 7; 112; Pf.
 102, 2. — 161, 2; 164, 2
 ἀποκρίνομαι, 94, 1.
 ἀποκρύπτω, 133.
 ἀποκτείνω, 96, 31; 161, 2.
 ἀπολαύω, 93, 1. — 141, 3.
 142, 2.
 ἀπόλλυμαι, ἀπόλλυμι, 105, 11.
 Ἄπολλον, 60.
 ἀπονοσέω, 94, 2.
 ἀπορέω, 144, 2.
 ἀποστερέω, 93, 3. — 133;
 144, 2.
 ἀποστερίσκω, voyez -στερέω.
 ἀποσπύλω, 133.
 ἀποτρέπω, 150
 ἀποτυγχάνω, 141, 4.
 ἀποφαινομαι (τήν) γνώμην,
 162, 1. c.
 ἀποφεύγω, 130, 2. 141, 2.
 ἀποχράω, je suffis, et
 ἀπόχρησθαι, 112. Voyez χράω.
 ἄπτομαι, 141, 4.
 ἄρα, ἄρα μή, ἄρ' οὐ, 203.
 ἄραρειν, ἄραρέναι, de ἀραρίσκω,
 112.
 ἀρέσκω, 109, 3.
 Ἄρης, 60.
 ἀρκέω, 90, 4. — 132.
 ἀρμόζω, ἀρμόττω, 75, 3. a.,
 rem.; 81, 3. 96, 7.
 ἀρνέομαι, 94, 2. — 202, 4.
 rem. 1.
 ἀρχήν, 138
 ἀρχομαι, je commence, 144,
 3; 162, 1. b; 195, 2; 198,
 2. rem. 5.
 ἄρχω, 96, 15; je commande.
 144, 3; 163, 1; 165, 3; je
 commence, 144, 3. 195, 2.
 198, 1. b.
 ἄσμενος, 113, 5.
 ἄστυ, 47, 2; 60. — 117, 3.
 ἄτε, 199, 3. a.
 ἄτερος, 68, 2, rem.
 ἄττα et ἄττα, 67, 3, rem. 1.
 αὐξάνω, 108, 9.
 αὐτίκα, 199, 3. c.
 αὐτός, 62, 61, 2. — 120, 4;
 123, 2. a; 155, 3 (bis).
 ἀφαιρέομαι, 133; 144, 2.
 rem. 2.
 ἀφειδέω, ἀφειδέης, 144, 1.
 ἀφθονος, comp. et superl., 60.
 ἀφικνέομαι, 108, 6.
 ἀφίστημι, ἀφίσταμαι, 150.
 ἄχθομαι, 110, 8. — 152;
 156, 2; 198, 1. d. 2 rem. 1.

ἄχρι (ἄχρις), 159, 5.

- βαίνω, 101, 4. a. 112.
 βάλλω, 91, 4; 96, 51.
 βασιλεύς, 117, 3.
 βασιλεύω, 141, 3; 164, 4;
 165, 2. d.
 βεβῆμαι, 112; voyez βαίνω.
 βιάζομαι, 94, 1.
 βιβάζω, 89, 1.
 βιβρώσκω, 111, 3.
 βιώω, 111, 13. 112.
 βιώην, βιώσας, βιώσκομαι,
 βιώσασθαι, 112.
 βλακίστατος, βλάξ, 60.
 βλάπτω, 75, 2; 96, 20; 93,
 2. — 130, 1.
 βλαστάνω, 112.
 βλώσκω, 112.
 βοάω, 93, 1.
 βοηθέω, 152.
 βορέας, βορρᾶς, 60.
 βουλεύομαι ὅπως, 178, 3
 βούλομαι, 110, 9; 112.
 ὁ βουλούμενος, 115, 2. rem. 2
 βουλούμενῳ μοι γίγνεται,
 154, 3.
 βούσ, 48, 4.
 γαμέω, 110, 1. — Moyen 153
 γελάω, 90, 4; 93, 1.
 γέμω, γεμίζω, 141, 3.
 γεραίος, 56, 3.
 γέρας, 60.
 γεύομαι, γεύω τινός, 142, 2.
 comp 162, 4.
 γηθέω, 112.
 γηράσκω, 109, 1; 112.
 γίγνομαι, 110, 7. — 153, 154,
 3.
 γινώσκω, 103, 11; 101. —
 198, 2. rem. 4 et 5.
 γόνυ, 39, 3.
 γραῦς, 60.
 γράφομαι, 141, 2.

- γράφω, 96, 48; 82, 3.
 γυμνός, γυμνώω, 441, 3. 444, 2.
 γυνή, 50, 4.
- δακνν, δάκνω, 412.
 δάκρυον, 60.
 δανείζομαι, δανείζω, 462, 2.
 δαρθάνω, 442.
 — δε, 9, 4. f; 51.
 δέδηγμαί, 412; voyez δάκνω.
 δέδια, δέδοικα, 402, 3. 412. —
 478, 2 et rem.; 495, 2.
 δεδιήτημαι, 412; v. διαιτάομαι.
 δεδογμένον, 499, 4.
 δεί, 410, 40; — 144, 2; 495, 1.
 δείκνυμι, 404. — 498, 2. b.
 δείνα, ό, 60.
 δεινός, 495, 3.
 δένδρον, déclín., 60.
 δέομαι, 410, 41. — 444, 2 et
 rem. 4. 495, 2.
 δέον, 499, 4.
 δέρω, 96, 31.
 δεσμός, 60.
 δεσπότης, 60.
 δέχομαι, 94, 4.
 δέω, je lie, 90, 6.
 δέω, j'ai besoin (v. 410, 44.
 40). — 144, 2. 469, 2. —
 495, 2.
- δηλός είμι, 498, 1. a.
 δηλόω, 498, 2. b.
 Δημήτηρ, 60.
 δημοσία, 456, 3.
 δηξομαι, δηχθηναι, 442; voyez
 δάκνω.
 διαγιγνομαι, διάγω, 498, 4. a.
 διαιτάομαι, 442.
 διαλέγομαι, 88, 4; 94, 2. 411,
 42 b. — 455.
 διανοέομαι, 94, 2. — 495, 2.
 διατελέω, 498, 1. a.
 διαφέρομαι, 461, 4. 455, 4.
 διαφέρω, (445, 2); 461, 4.
- διάφορος hostile, 452; diffé-
 rent, 445, 2.
 διαφθείρω, 86, 3; (96, 33);
 442.
 διδάσκω, 409, 8. — 133, 448,
 195, 2.
 δίδημι, 442.
 δίδωμι, 97, 99. — 452; 495, 4.
 δικάζομαι, δικάζω, 444, 2; —
 462, 2.
 δίκαιον ήν, 469, 4.
 δίκαιός είμι, 495, 4.
 δίκην, 438.
 δίοτι, 475.
 δίπηχυς, (47)60; voyez -πηχυς.
 διψάω, 442.
 διώκω, 93, 4. — 441, 2.
 δοκει, 410, 2. — 495, 1.
 δοκέω = videor, 410, 2; —
 495, 4, 2.
 δόξαν, 499, 4.
 δόρυ, 39, 3.
 δουλώω, 79; 80, 3.
 δραστήος, 442; voyez δράω.
 δύναμαι, 400, 5; 442. —
 495, 2.
 δύο, 70, 4, 3. rem., 443, 2.
 δύομαι, δύο (δύνω), 90, 6;
 92; 401, 2, 8, 3, 4.
 δυστυχέω, 74, 3.
- ἔαγα, 442; voyez ἄγνυμι.
 ἔαδα, ἔαδον, 442; voyez
 ἀνδάνω.
 εάν, 179, 4; 184, 4; εάν καί,
 186; εάν ἄρα, 204, 4.
 ἔαξα, 442; voyez ἄγνυμι.
 ἔαω, 88, 4. — 495, 2.
 ἔγγυάω, 442.
 ἔγγύς, 59, 5. — 459, 5.
 ἐγείρω, 442.
 ἐγκαλέω, 458.
 ἐγκρατής, 444, 3.
 ἐγκωμιάζω, 442.
 ἐγήγορα, 442; voyez ἐγείρω.
- ἐγώ, 64; ἔγωγε, 64, 3.
 ἔδει et ἔδει ἄν, 469, 4, et rem.
 ἐδήδεσμαι, ἐδήδοκα, 442. voyez
 ἐσθίω.
 ἐδώκαμεν, 98, 3.
 ἐθελοντής, 54, rem.
 ἐθέλω, 440, 4. — 495, 2.
 ἐθήκαμεν, 98, 3.
 ἐθίζω, 88, 4; parf. II, 83, 4.
 εί, 479, 4, suiv.; aussi sou-
 vent que, 484, 2; si, 476.
 4, avec la rem. 1.
 εί γάρ, 469, 3; 471, 4.
 εἰ — ή, 476.
 εἰ δέ μή, 485, 2. b.
 εἰδήσω, 442; voyez οἶδα.
 εἰδόμην, 442; voyez ὄραω.
 εἶθε, 469, 3; 471, 4; εἶθ'
 ὄφελον, 469, 3. rem.
 εἰκάζω, 72, 4.
 εἰ καί, 486.
 εἰκός, 88, 3; εἰκός ήν, 469, 1.
 εἶκω, voyez ἔοικα.
 εἶλω, 444, 4; 452.
 εἵμαρται, 442; voyez μερ-
 εἰ μή, 485, 2. a.
 εἰ μή ἄρα, 185, 2. d.
 εἵμι, 403, 3. — 442.
 εἵμι, 403, 2. — 442.
 εἵπερ, 485, 2. c.
 εἵργνυμι, εἵργω, 94, 3. —
 444, 4.
 εἶς, 70, 4. 43.
 εἶς, 460, 7. — 437, rem. 2.
 εἰσβάλλω, 464, 1.
 εἰσπράττω, 433.
 εἴσομαι, 402, 4.
 εἴσω, 459, 5.
 εἴτε — εἴτε, 476; 204, 46.
 εἴωθα, 88, 4.
 ἐκ, ἐξ, 24, 2. — 460, 8; 463.
 2. rem.
 ἕκαστος, 446, 3.
 ἕκτερος, 446, 3.
 ἕκατέρωθεν, 459, 5.

- ἐκβάλλω, 450; 161, 2.
 ἐκδύω, (90, 6); comp. 92. — 433.
 ἐκεῖνος, 65, 1, 3; 64, 3, 4
 ἐκκλησιάζω, 442.
 ἐκλέγω, 411, 12. c. 412.
 ἐκπίπτω, 450; comp., 161, 2.
 ἐκπλεω, τὰ ἐκπλεω, 60.
 ἐκπλήττωμαι, ἐκπλήττω, 407, 2; 444, 15. — 430, 3.
 ἐκτός, 459, 5.
 ἐκρεύγω, 130, 2.
 ἐκόν, 443, 5; 199, 2, rem. b.
 ἐκόν εἶναι, 495, 5.
 ἐλαττόμαι, 445, 2.
 ἐλάττων, 58, 4, 5.
 ἐλαύνω, 408, 5. — 164, 4.
 ἐλέγχω, 442. — 198, 2. b.
 ἐλεύθερος, 444, 4.
 ἐλευθερόω, 444, 4.
 ἐλεύσομαι, 442; voyez ἔρχομαι.
 ἐλήλεγμαι, 442; voyez ἐλέγχω.
 ἐλίσω, 412.
 ἐλπίζω, 495, 2.
 ἐλάω, ἔλω, 88, 4; 91, 4.
 ἐμβάλλω, 464, 4.
 ἐμοὶ δοκεῖν, 495, 5.
 ἐμός, 64; ἐμόν ἐστί, 440.
 ἐμπεiros, 444, 3.
 ἐμπήλημι, 400, 2; 442. — 444, 3.
 ἐμπήλημι, 400, 3; 442.
 ἐμ-πίλημι, 442.
 ἐμ-πίλημι, 442.
 ἐμ-πίπτω, 458.
 ἐμπλεω, 444, 3.
 ἐμπροσθεν, 459, 5.
 ἐναντιόμαι, 88, 6; 94, 2; 412.
 ἐναντίον, 459, 5.
 ἐναντίος, 32, 3.
 ἐνδεής, 45, 2. — 444, 2.
 ἐνδύω, (90, 6); 92. — 433.
 ἐνεκα, 459, 5.
 ἐνεπήμρων, 412; voyez πήμρων.
 ἐνηντιούμην, 412, v. ἐναντιόμαι
 ἔνθα, ἔνθεν, 69, et rem.; ἔνθεν καὶ ἔνθεν, 459, 5.
 ἐνθυμέομαι, 94, 2.
 ἐνι, 209, 8.
 ἐννοέομαι, 94, 2.
 ἐννομι, 442.
 ἐνοχλέω, 412. — 458.
 ἐντέλλομαι, 94, 4.
 ἐντός, 459, 5.
 ἐντρέπομαι, 444, 3.
 ἐντρογγύω, 458.
 ἐν φῶ, 187, 4.
 ἐξ, voyez ἐκ.
 ἐξελέγχω, 412. — 498, 2. b.
 ἔξεστι, 493, 3; 495, 4.
 ἔξην, 469, 4.
 ἔξήμι, 161, 4.
 ἐξικνέομαι, 444, 4.
 ἐξίσταμαι, ἐξίστημι, 450.
 ἐξόν, 499, 4.
 ἐξ οὗ, 487, 4.
 ἔξω, 459, 5.
 εἶοικα, 88, 3. — 452; 498, 2. rem. 2.
 ἐπαγγέλλομαι, 462, 1. c.
 ἐπαινέω, 90, 5; 412.
 ἐπάν (ἐπεὶ ἄν), 168, 2. rem.; 487, 3.
 ἐπεί, puisque. 475; après que, 487, 4.
 ἐπέγομαι, 94, 3.
 ἐπειδάν, 468, 2. rem.; 487, 3.
 ἐπειδή, puisque, 475; après que, 487, 4.
 ἐπήν (ἐπεὶ ἄν), 487, 3.
 ἐπιβουλεύω, 458; 463, 4.
 ἐπιδημέω, 442.
 ἐπιδείκνυμι, 498, 2. b.
 ἐπιδίδωμι, 458.
 ἐπίεσασθαι, 412; voyez ἔννομι.
 ἐπιθυμέω, 444, 3; 495, 2.
 ἐπιλαμβάνομαι, 444, 4.
 ἐπιλαθάνομαι, 408, 12; 444, 3.
 ἐπιλείπω, 430, 2.
 ἐπιμελόμαι (-μέλομαι), 440, 43. — 441, 3; 478, 3.
 ἐπιμελής, 444, 3.
 ἐπιπορέω, 442. — 430, 2.
 ἐπιπεδέστερος, ἐπίπεδος, 60.
 ἐπίσταμαι, 400, 6. — 495, 2. 498, 2. rem. 4 et 5.
 ἐπιστήμων, 444, 3.
 ἐπιτάττω, 452; 458; 495, 2
 ἐπιτήδειος, 495, 3.
 ἐπιτιθεμαι, 458.
 ἐπιτιμάω, 458.
 ἐπιτρέπω, 458; 495, 4.
 ἐπιτρογγύω, 458, 444, 4.
 ἐπίχαρις, 39, 4.
 ἔπομαι, 88, 4; 444, 4. — 452.
 ἐπτάμην, ἔπτην, ἐπτόμην, 412; voyez πέτομαι.
 ἔρ-, voyez ἐρωτάω et λέγω.
 ἔραω (ἐραμαι), 94, 2. — 441, 3; 465, 2. d.
 ἐργάζομαι, 88, 4; 94, 4.
 ἔργω, 456, 3.
 ἔρημος, 32, 4. — 444, 3.
 ἐρίζω, 452.
 ἐρούζω, ἔρω, 442.
 ἔρωμένος, 56, 4. c; 405, 5.
 ἔρχομαι, 444, 2.
 ἐρωτάω, 440, 6. — 433.
 ἐσθίω, 444, 3; 442. — 442, 2. a.
 ἔστε, ἐστ' ἄν, 487, 4, 3.
 ἐστέον, 442; voyez εἰμί.
 ἔστηκα, 99, 2; 402, 4; 465, 4
 ἐστήξω, 99, 2. — 465, 4.
 ἐστιάω, 442.
 ἔστιν, 403, 3, 2. — 440; 453; ἔστιν οἶ, etc., 426, 4. rem. 4.
 ἐστός ου ἐστός, 442; voyez ἔστημι.
 ἔσχατος, 58, rem.; 60. — 420, 4.
 ἔτερος, 68, 4. et rem.
 εὖ, 59, 2, 3.
 εὐδαιμονίζω, 447.

- εὐδαίμων, 40 ; 56, 4. rem. a. — 147.
 εὐδῖος, 60.
 εὐδῶ, 112.
 εὐελπίς, 53, 4.
 εὐεργετέω, 112. — 130, 1 ; 135.
 εὐθύς, 199, 3. c.
 Εὐθύφρων, 60.
 εὐκλεής, 45, 2.
 εὐλαβέομαι, 130, 3 ; 178, 2. 3 ; 195, 3.
 εὐ λέγω, 130, 1.
 εὐ πάσχω, 161, 2.
 εὐ ποιέω, 130, 1 ; 161, 2 ; 198, 4. c.
 εὐπορέω, 141, 3.
 εὐρίσκω, 109, 6. — 198, 2. a.
 εὐφραίνομαι, 94, 3.
 εὐφυής, 45, 2.
 εὐχαρίς, εὐχάριτος et εὐχάριστος, 60.
 εὐχομαι, 72, 4. — 152, rem. ; 195, 2.
 εὐχρους, 60.
 εὐώδης, 45, 2. rem.
 ἐφάρατα et ἐφθόρα, 112 ; v. φθείρω.
 ἐφθός, 112 ; voyez ἔψω.
 ἐφίεμαι, 141, 3.
 ἐφικνέομαι, 141, 4.
 ἐπίστημι, -ίσταμαι, 158.
 ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε, 160, 11. c ; 177, 2. d.
 ἐχθάνομαι, 112.
 ἐχθρός, 59, 4. — 152.
 ἔχομαι, 141, 4.
 ἐχρῆν, 169, 1.
 ἔχω, 141, 5 (112) ; 88, 1. — 161, 1 ; 165, 2. d.
 ἐψητός, adj. verbal de ἔψω, 112.
 ἔως, ἦ, déclín., 35, 2.
 ἔως, ἔως ἄν, 187, 1. 3 ; 184, 2. rem.
- ζάω, 90, 2 ; 111, 13. — 134, 4.
 ζεύγνυμι, 105, 7.
 Ζεύς, 50, 2.
 ζηλώω, 130, 2 ; 147.
 ζημιόω, 93, 3.
 ζώννυμι, 112.
 ζ, 203, 4 ; 204, 18 ; ἦ ὥστε, 177, 2. c.
 ζ, 203, 1. 2 ; 204, 17.
 ζ δ' ὄς, 112 ; voyez ἦμί.
 ζ, 69.
 ζήβάσκω, 109, 2.
 ζηβυλόμην, 112 ; v. βούλομαι.
 ζή γάρ, 203, 2.
 ζηγέομαι, 132 ; 145, 2. rem. ; 195, 2.
 ζηγεμονεύω, 141, 3 ; 145.
 ὁ ζηγησόμενος, 115, 2. rem. 2.
 ζηγρόμην, 112 ; voyez ἐγείρω.
 ζῆδη — καί, 204, 19.
 ζῆδομαι, 94, 2. — 156, 2 et rem. ; 198, 4. d.
 ζή δ' ὄς, 112 ; voyez ἦμί ; 126, 4, rem. 2.
 ζήδυναμην, 112 ; voyez δύναμαι.
 ζήδύς, 47 ; 57, 2. — 195, 3.
 ζῆιν, ἦεσαν, 112 ; voyez εἶμι.
 ζῆσαν, ἦσμεν, ἦστε, 112 ; voyez οἶδα.
 ζηιστα, 58, 2.
 ζῆω, 111, 2 ; 165, 1. rem. 2.
 ζῆμαι, voyez κάθημαι.
 ζημελλον, 112 ; voyez μέλλω.
 ζημέτερος, 64, 1. 3. — 124.
 ζῆμην, 112 ; voyez εἶμι.
 ζῆμί, 112.
 ζῆμισος, 52, 5.
 ζῆμπειχόμεν, ζῆμπεισχόμεν de ἀμπέχομαι, 112 ; voyez ἔχω.
 ζῆμπίεσμαι, 112 ; voyez ἐννομι.
 ζῆν, voyez ἐάν.
 ζῆν δ' ἐγώ, 112 ; voyez ἦμί.
 ζῆνίκα, ζῆνίκα ἄν, 187, 1. 3.
- ἠνώγλου, 112 ; v. ἐνοχλέω.
 ἦρ, ἦρος, 60.
 ἠργαζόμεν, 112 : voyez ἐργάζομαι.
 -ἦρες, adj. en, 45, 2.
 ἠρόμην, 110, 6.
 ἦρος, 49 ; 60.
 ἦσαν de εἶμι, 103, 2.
 ἦσαν, ἦσμεν, ἦστε, 112 ; de οἶδα.
 ἠττάομαι, 94, 2 ; 145, 2 ; 165, 4, rem. 2 ; 198, 4. c.
 ἠττων, 58, 2.
 ἠφείν, 112 ; voyez ἔημι.
 θάπτω, 96 ; 21, 2. rem.
 θαρρέω, 131.
 θάτερον, 68, 2. rem.
 θάττων, 57, 2 ; 21, 2.
 θαυμάζω, 147.
 θαυμάσιος, 147.
 -θεν, -θει, 51.
 θεραπέω, 130, 1.
 θεύσομαι de
 θέω, 111, 10. — 112.
 θηράω, 79 ; 96, 2. — 130, 2
 θιγγάνω, 112. — 141, 4.
 θνήσκω, 112 ; v. ἀποθνήσκω.
 θρῆξ, 60 ; 21, 2.
 θρούπτω, 112 ; 21, 2.
 θυγάτηρ, 42.
 θυμόομαι, 94, 2. — 152.
 θύω, 90, 6.
 ἰάομαι, 94, 1.
 ἰδία, 156, 3.
 ἰδῖος, 140 ; 152.
 ἰδρώω, 112.
 ἰεμαι, 97-99.
 ἰερός, 140.
 ἰημι, 97-99.
 ἰκανός, 195, 3.
 ἰκνέομαι, 108, 6.
 ἰλάσκομαι, 112

- ἴνα, afin que, 178, 1; ἴνα ἄν,
 191, 6.
 ἰσάτερος compar. de ἴσος
 (comme de ἰσάσι, d'après
 56, 3).
 ἴσταμαι, ἴστημι, 97-99; 101;
 102, 1 (112). — 165, 4.
 ἴστέον, 412; voyez οἶδα.
 ἴτητέον, 412; voyez εἶμι.
- καθαίρω, 96, 27. — 144, 1.
 καθαίπτομαι, 144, 4.
 καθαρός, 144, 1.
 καθίζομαι, 88, 6; 111, 14.
 καθεύδω, 88, 6; 412; voyez
 εὐδο.
 κᾶθημαι, 103, 5; 411, 14.
 καθίζομαι, 111, 14.
 καθίζω, 88, 6; 111, 14; 412.
 καθίσα, 412; voyez καθίζω.
 καθίστημι, 432; 495; 4.
 καί, 204, 49; 499, 3. e.
 καί εἰ, καί ἐάν, 186.
 καί δε, 126, 1. rem. 2; 114, 2.
 καίπερ, 186, rem. : 199, 3. e.
 καί τόν, καί τήν, καί τοῦς, 114, 2.
 καίω, 91, 2; 96, 44; 412.
 καί ὧς (ὄς), 69, rem. 2.
 κακός, 57, 2; 58, 2.
 κακουργέω, 130, 1.
 κακῶς λέγω, 130, 1.
 κακῶς πάσχω, 161, 2.
 κακῶς ποιέω, 130, 1; 461, 2.
 καλέω, 91, 5. — 132; 164, 2.
 147; 186, 2.
 καλός, 57, 2.
 καλῶς ποιέω, 198, 1. c.
 κάμνω, 108, 3. — 198, 1. b;
 τήν κεφαλῆν, 136.
 καταγαλιάνω, 150; 163, 1.
 καταγιγνώσκω, 150.
 καταδικάζω, 150.
 καταδύω, (90, 6), 92.
 κατακαίνω, 85, 3. — 112.
 κατακρίνω, 150.
- καταλαμβάνω, 498, 2. a.
 καταλέγω, 111, 12. b; 412.
 καταλεύω, 412; voyez λεύω.
 καταλύω, 161, 4.
 καταπλήττομαι, -πλήττω, d'apr.
 ἐκπλήττομαι, 107, 2; 111,
 45; 430, 3.
 καταφρονέω, 150; 163.
 καταψήφίζομαι, 150.
 κατηγορέω, 150.
 κάω, voyez καίω.
 κέαι, 412; voyez καίω,
 κέηται, 412; voyez κείμαι.
 κείμαι, 103, 6; 99, 4.
 κέκλημαι, 164, 2.
 κελῆρ, 412; voyez καλέω.
 κέλλομαι, 412; voyez κλέπτω.
 κέκονα, 412; voyez καίνω.
 κέκτημαι, 73, 3. — 164, 2.
 κεκτόμεθα, 412; v. κτάομαι.
 κελεύω, 90, 7; 96, 40. —
 452, rem.; 495, 2.
 κενός, κενόω, 444, 3.
 κείτο, 412; voyez κείμαι.
 κεράννυμι, 105, 4; 412. — 155, 1.
 κέρας, 39, 3; 60.
 κερδαίνω, 112.
 κέωνται, 412; voyez κείμαι.
 κῆως, 60.
 κῆαι, 412; voyez καίω.
 κηθόμαι, 141, 3.
 κίνδυνός ἐστι, 178, 2; 495, 3.
 κινέομαι, 94, 3.
 κλαίω (κλάω), 91, rem., 96,
 45.
 κλαπῆναι, 412; voyez κλέπτω.
 κλάω, voyez κλαίω.
 κλάω, je brise, 412.
 κλείω (κλήω), 96, 42.
 Κλεομένης, 45 et 3.
 κλέπτω, 60.
 κλέπτης, 412.
 κλίνω, 91, rem. — 96, 49.
 — 412.
 κνάω, κνήν, 412.
- κνέφας, 60.
 κοιμάομαι, κοιμάω, 94, 3.
 κοινός, 140, 155.
 κοινῆ, 156, 3.
 κοινωνέω, 144, 3; 455.
 κολακεύω, 130, 1.
 κόπτω, 96, 49.
 κορέννυμι, 412.
 κραγεῖν, κράζω, 85, 3.
 κρατέω, 445, 2. rem.; 498, 1. c.
 κραυγῆ, 156, 3.
 κρέας, 44, 2.
 κρείττων, 58, 1.
 κρέμαμαι, κρεμάννυμι, 105, 2.
 κρίνω, 91, 6. — 432; 441, 2
 κρούω, 412.
 κρύπτω, 133.
 κρύφα, 444, 1.
 κτάομαι, 73, 3. — 464, 2.
 κτείνω, 96, 34.
 κτίννυμι (κτείνουμι), 412.
 κύκλω, 457, 1.
 κύπτω, 87, 3. a.
 κύριος, κυριεύω, 441, 3.
 κύων, 50, 3.
 κωλύω, 444, 4; 495, 2; 202
 4. rem.
 Κῶς, 60.
- λαγῶς (λαγῶς), 60.
 λαγγάνω, 108, 40.
 λάθρα, 144, 1.
 λαμβάνω, 108, 41. — 144,
 4; 498, 2. a.
 λανθάνω, 108, 42 — 430, 2;
 498, 1. a.
 λέγω, 441, 42. — 132; 495, 2.
 λέγω, je cueille, voyez 441-
 42; 412.
 λείπομαι, 445, 2; 498, 1. c.
 λείπω, 107, 4.
 λεύω, καταλεύω, 412.
 λήγω, 444, 3; 498, 1. b.
 λογιζομαι, 94, 4.
 λόγω, 456, 3.

- λούω, 442. — 162, 1.
 λυπέομαι, 94, 3.
 λυσιτελέω, 430, 1. rem.
 λύω, 90, 6. — 444, 1.
 λῶων et λῶστος, 60.

 μά, 204, 24; 430, 2.
 μαίνομαι, 86, 3; 87, 3. c. 94, 2.
 μάκαρ, 54.
 μακαρίζω, 147.
 μακράν, 438.
 μακρός, 60.
 μάλα, μᾶλλον, μάλιστα, 59, 3;
 56, 4. rem.
 μαθάνω, 408, 43. — 444, 4
 (160, 17); 498, 2. rem. 4
 et 5; 465, 1. rem. 2.
 Μαραθῶνι, 51. — 457, 4.
 μάρτυς, 50, 4.
 μάσσω, 60; voyez μακρός.
 μάχομαι, 440, 45. — 455, 1
 et rem.
 Μέγαράδε, 51.
 μέγας, 55; 58, 3.
 μέγα φρονέω, 456, 2. rem.
 μεθύσκω et μεθύω, 412.
 μείγνυμι, 105, 8; 412. — 455.
 μειόομαι, μειόω, 445, 2.
 μέλας, 40; 52, 3.
 μέλει μοι, 110, 42. — 441,
 3; 478, 3.
 μέλλω, 440, 5; 442. — 465,
 3. rem.
 μέμνημαι, 441, 3; 465, 4;
 498, 2. rem. 4, 2. et 5.
 μεμνήο, μεμνήομαι, μεμνήομαι,
 etc., 412; voyez μιμνήσκω.
 μέμφομαι, 430 et 452; 447.
 μένω, 442. — 431.
 μερ-, (μερίζω, etc.), 412.
 μέσος, 420, 2.
 μεστός, μεστόω, 441, 3.
 μεταδίδωμι, 444, 3. — 455, 1.
 μεταλαμβάνω, 441, 3.
 μεταμέλει, (-ομαι), 444, 3;
 498, 2. rem. 3.
 μεταμέλον, 499, 4.
 μεταξύ, 459, 5; 499, 3. c.
 μεταπέμπομαι, 94, 4; 162, 4. b.
 μέτεστι, 455; 444, 3.
 μετέχω, 444, 3; 455, 1.
 μετόν, 199, 4.
 μέχρι, (μέχρις), μέχρι ἄν. 459,
 5; 487, 1, 3.
 μή, 168, 1; 178, 4. 2. 3. et
 rem.; 202, 1. 3. 4; 203,
 3; 204, 24.
 μηδείς, 70, 1. — 202, 1.
 μήκιστος, 60. voyez μακρός.
 μή ὅπως, μή ὅτι, 204, 24.
 μή οὐ, 478, 2 et rem. 1;
 202, 6. b. c.
 μήτηρ, 42, 1.
 μηχανάομαι, 478, 3.
 μιάνω, 96, 26.
 μίγνυμι, 442, voyez μείγνυμι.
 μικρός, 58, 4.
 μικροῦ, 169, 2; δεῖν, 495, 5.
 μιμέομαι, 94, 1. — 430.
 μιμνήσκομαι, μιμνήσκω, 409,
 40; 442. — 433; 444, 3.
 Μίνως, 60.
 μισθόω, 448; 462, 2.
 μνᾶ, 30; voyez p 167.
 μνημονεύω, 442. — 441, 3.
 μνήμων, 441, 3.
 μνησικακέω, 441, 3.
 μολεῖν, 412; voyez βλώσσω.
 μόνον οὐ σύχ', 204, 30.
 μόσσην, 60.
 μύριοι, μυρίοι, 70, 3. rem.
 μῶν, 203.
 ναῦς, 50, 5.
 νέμω, 412.
 νέω, je nage, 412.
 νή Δία, 430, 2.
 νικάω, 465, 4. rem. 2; 498,
 1. c.
 νομίζω, 96, 35. — 432, 495,
 2.
 νόμον, τίθημι, τίθεμαι, 462,
 4. b.
 νῶ, νῶν duel de ἐγώ, 95, 4.
 ξῶν, voyez σῶν.
 ὀ, ἦ, τό, 26; ὀ μὲν — ὀ δέ,
 444, 4.
 ὄδε, 65. — 425.
 ὀ δέ, ἦ δέ, τό δέ, 444, 2.
 οἶ, οἶ, 64. — 123, 2. b.
 οἶα, 499, 3. a.
 οἶγω (οἶγνυμι), 88, 2; 412.
 οἶδα, 402, 4; 412. — 498, 2
 a. et rem. 1. 2. 5.
 οἶκαδε, οἶκοθεν, οἶκοι, 51.
 οἶκος, 440, 452.
 οἰκέω, 93, 2.
 οἰκτείρω, οἰκτίρω, 412.
 οἶμοι avec le gén. 447.
 οἰμώζω, 75, 3, b. rem.
 οἰντινοῖν de ὄστις, 95, 1. rem.
 οἶομαι, 94, 2; 440, 44. —
 495, 2.
 οἶος, 68. — 495, 3.
 οἶον τέ ἐστι, 495, 4.
 οἶός τέ εἰμι, 495, 3.
 οἶς, 60.
 οἶχομαι, 412. — 465, 1. rem.
 2; 498, 1. a.
 ὀκνέω, 478, 2 et rem. 2.
 ὀλίγον, 438; 456, 4. rem.
 ὀλίγος, 58, 5; ὀλίγοι et οἶ
 ὀλίγοι, 445, 2. rem. 4.
 ὀλίγου, *parvo*, 448.
 ὀλίγου δεῖν, 495, 5.
 ὀλίγου, *paene*, 469, 2.
 ὀλίγου ἐδέησα, 469, 2.
 ὀλίγω, 456, 4.
 ὀλιγορέω, 444, 3.
 ὀλλυμι, voyez ἀπόλλυμι.
 Ὀλύμπια νικάω, 434, 2.
 ὀ μὲν, — ὀ δέ, 444, 4.

- ὀμιλέω, 155. 1.
 ὀμνυμι, 105, 12; 112. — 130, 2; 195. 2.
 ὀμοιοσ, ὀμοιόω, 155.
 ὀμολογέω τινί, 155, 1; 195, 3.
 ὀμονοέω, 155, 1.
 ὀμοῦ, 155, 1.
 ὀμῶμο(σ)ται, etc., 112; voyez ὀμνυμι.
 ὄναρ, ὄνειρος, 50. 6.
 ὄνασθαι, 112, voyez ὄννημι.
 ὄνναμαι, 100, 1. — 142, 2. a.
 ὄννημι, 100, 1. — 130, 1.
 ὄνομά ἐστί μοι, 154, rem.
 ὄνομάζω, 132.
 ὄξυς, 195, 3.
 ὄπισθεν, 159, 5.
 ὄπῳταν, 168, 2. rem.; 187, 3.
 ὄποτε, 69. — 127; 175; 187, 1.
 ὄπότερος, 69; 127.
 ὄπως, 69. — 127.
 ὄπως, (μή), 178, 1-3 et 2. rem. 1.
 ὄράω, 111, 6; 198, 2. a. et rem. 1. 2. 5; 178, 3. rem.
 ὄργίζομαι, 94, 3. — 152; 147.
 ὄρέγομαι, 141, 3.
 ὄρθριος, 113, 5.
 ὄρμάομαι, ὄρμάω, 94, 3.
 ὄρμάω, 161, 1.
 ὄρώρηναι de ὄρῳτω, 112.
 ὄς, relat., 66. — 126, 1. (poss., 207, 2); démonstr., 126, 1. rem. 2; au lieu de τίς ου ὄστις, 127. rem.
 ὄς ἄν, 188, 4.
 ὄσγε, 126, 1. rem. 2.
 ὄσον οὔπω, οὐκ ἤδη, 204, 30.
 ὄσπερ, 66. — 126, 1. rem. 2.
 ὄστις, 66, 2; 67, 3. — 126, 1.
 ὄστις ἄν, 188, 4.
 ὄσφραίνομαι, 144, 4.
 ὄσφ — τοσοῦτω, 156, 4.
 ὄταν, 187, 3.
 ὄτε, puisque, 175; lorsque, 187, 1.
 ὄτεπερ, 204, 36.
 ὄτι, que, 174; 190. 4; parce que, 175.
 ὄ, τι, 67, rem. 2.
 ὄτι μή, 204, 24.
 ὄτου, ὄτω, etc., 67, rem. 1.
 ὄτων, ὄτοις, 60.
 οὐ, οὐκ, οὐχ, 24, 3. — 202, 1. 2; 203, 2.
 οὐ, 8, 2. b. 24, 3. rem.
 οὐδ' εἰ (ἐάν), 186.
 οὐδέεις, 70, 1. — 202, 1.
 οὐδέεν, 138; comp. 142, 2. rem. 1. ut 156, 4. rem.
 οὐδ' ὤς, (ὤς), 69, rem.
 οὐκ, voyez οὐ.
 οὐ μὰ τοὺς θεούς, 130, 2.
 οὐ μή, 178, 3. rem. 1; 202, 6. a.
 οὐπω καί, 204, 19.
 οὐς, 39, 3; 36, 7. c.
 οὔτος, 65. — 125.
 οὔτω, οὔτως, 24, 2.
 οὐ φημι, 103, 1. rem. 3.
 οὐχ ὄπως, οὐχ ὄτι, 204, 30.
 ὄφειλω, 112.
 ὄφλησω, ὄφλειν, etc., voyez ὄφλισκάνω, 112.
 ὄψις, 60.
 ὄψοφάγος, 60.
 παιδευτέον ἦν, 169, 1.
 παιδεύω, 77. — 133.
 παῖς, 39. 36, 7. c.
 παῖω, 111, 15.
 παλαιός, παλαιότερος, 60.
 παντί σθένει, 121, 2; 156, 3.
 πάντοθεν, 54.
 πάομαι, 112.
 παραγγέλλω, 152. 195, 4.
 παραδίδομι, 195, 4.
 παραινέω, 90, 5; 112; voyez αἰνέω. — 152.
 παρακλεεύομαι, 152.
 παρανομέω, 112.
 παραπλέω νήσον, 131.
 παρασκευάζομαι, 178, 3.
 παρατίθεμαι, 162, 2.
 παρέχω, 111, 5. — 162, 1. c; 195, 4.
 παροινέω, 112.
 παρόν, 199, 4.
 πᾶς, 41, 3; 36, 7. b. — 121.
 πάση τέγγη καὶ μηχανῇ, 121, 2; 156, 3.
 πάσχω, 111, 7.
 πατάσσω, 111, 15.
 πατήρ, 42, 1.
 πατρις, 54, rem.
 παύομαι et παύω, 112. — 144, 3; 198, 1. b.
 παύω, 112. — 144, 1. 198, 1. b.
 πειθῶμαι, 96, 9; 107, 5.
 πειθω, 96, 8; 107, 5; 112.
 πεινάω, πεινῶν, 112.
 πειράζομαι, 94, 3; 112. — 141, 4.
 πέλεκυς, 60.
 πέμπω, 96, 17; 82, 5; 87, 3. d.
 πενήτερος, 60.
 πένης, 54, 60.
 πέπαμαι, 112; voyez πάομαι.
 πέπληγα, 112; voyez πλήττω.
 πέποιθα, 107, 5.
 πέπραγα, 112; voyez πράττω.
 πέπρωται, 112; voyez πορ-
 πέρ, 204, 36; 9, 1. e.
 πέρα, 159, 5.
 περαιτέρω, 60.
 πέραν, 159, 5.
 πέρας, 60.
 περιγίγνομαι, 145, 2.
 περιεμι, 145, 2.

- περιοράω, 198, 2. *a.*
 περιτεύω, 145, 2.
 πετάννυμι, 105, 3.
 πέτομαι, 112.
 πήγνυμι, 105, 9.
 πήχυς, *adj.* en -πυχής, 60.
 πιθέσθαι, 112; voyez πείθω.
 πίμπλημι, 100, 2; 112. — 141, 3.
 πίμπρημι, 100, 3. — 112.
 πίνω, 111, 8. — 142, 2.
 πιπράσκω, 111, 46. — 148.
 πίπτω, 111, 9. — 164, 2.
 πλακῆναι, 112; voyez πλέω.
 πλανάζομαι, 91, 3.
 πλάττω, 75, 3. *a.* rem.
 πλεῖν (ἦ), 204, 18. rem.
 πλείονες *et* οἱ πλείονες, 115, 2. rem. 1.
 πλέω, 112.
 πλεονεκτέω, 145, 2.
 πλεονέκτης, 60.
 πλεουσῶμαι. πλευστέον, 112; voyez πλέω.
 πλέω, 107, 7; 112.
 πλέως, 35; 60. — 141, 3.
 πληθω, 100, 2. — 141, 3.
 πληγῆ, 159, 5; 204, 37.
 πλήρης, 141, 3.
 πληρώω, 141, 3.
 πλησίον, 60. — 159, 5; 152.
 πληττω, 107, 2; 111, 15; 112.
 πνέω, 107, 8.
 πνίγω, 112.
 Πνύξ, 60.
 ποδήρης, -ῆρες, 45, 2.
 ποθέω, 112.
 ποιέομαι, j'estime, 148.
 ποιέω, 80; 96, 4. — 132; 162, 2; 178, 3; 195, 2.
 πολεμέω, 93, 2-*et* 3; 155, 1. *et* rem.
 πολεμον ποιῶ, -οῦμαι, 162, 1. *c.*
 πολιορκέω, 93, 2.
 πολιτεύω, -ομαι, 162, 1. *c.*
 πολλά, τὰ πολλά, 138.
 πολλοί *et* οἱ πολλοί, 145, 2. rem. 1.
 πολλοῦ 148. πολλοῦ χρόνου, 149, 2.
 πολλῶ, 156, 4.
 πολύ, 59, 2. — 138; 156, 4. rem.
 πολύς, 55; 58, 6.
 πονηρός, πονήρως, 60.
 πορεύομαι, 94, 3.
 πορ-ίζω, -σύνω, 112.
 πόρρω, 59, 5. — 159, 5.
 Ποσειδῶν, 60.
 πότερον (πότερα) — ἦ, 176; 203, 4.
 πούς, 39, 3; *adj.* en -πους, 60.
 πρᾶος, 32, 3. *Comp.* πρᾶύς.
 πράττομαι τινά τι, 133; 178, 3.
 πράττω, 96, 13; 82, 3; 87, 3. *b.* 112. — 133; 161, 4; 178, 3.
 πρᾶύς, πρᾶέων, 60.
 πρεσβευτής, 50, 7.
 πρέσβυς, 56, 1; *comp.* 50, 7.
 πρίσθαι, 100. rem. 1. 2; 141, 18. — 148.
 πρίν *et* πρίν ἄν, 187, 4 *et* rem.
 πρό τοῦ, 114, 1.
 προαιρέομαι, 150; 195, 2.
 προαιρετέον ἦν, 169, 1.
 προθυμέομαι, 91, 2. — 178, 3.
 προΐστημι, 150.
 προκρίνω, 150.
 προνοέομαι, 94, 2.
 προσῆκεν, 169, 1.
 προσῆκον, 199, 4.
 προσκυνέω, 130, 1.
 προσφέρωμαι, 155.
 πρόσω, 159, 5.
 πρότερος, 58, rem. — 113, 5.
 προτιθημι, 150.
 προτρέπω, 195, 2.
 προύργου, 60.
 προσφάσει, 156, 3.
 πρόσφασιν, 138.
 πρώι *et* πρώ, πρότερον, 60.
 (τήν) πρώτην, (τό) πρώτον, 138.
 πρώτος, 58. — 113, 5.
 πτάσθαι, πτέσθαι, πτήναι, πτήσομαι, 112; voyez πέτομαι.
 πυνθάνομαι, 108, 14 — 144, 4 (160, 17); 198, 2. rem. 1. 4.
 πῦρ, 50, 8.
 πῶ, 204, 38; 9, 4. *e.*
 πωλέω, 111, 16; 148,
 ῥάδιος, ῥᾶτος, ῥάων, 58, 7. — 195, 3.
 ῥέω, 101, 4. *b.*
 ῥήγνυμι, 105, 40.
 ῥιγίω, 112.
 (ῥιπτέω) ῥίπτω, 96, 22.
 ῥώννυμι, 105, 5.
 σαλπίζω, 112.
 σαπῆναι, 112; voyez σήπω.
 σβέννυμι, σβέσαι, σβῆναι, σβῆσεσθαι, 112.
 σείω, 112.
 σέσηπα, 112, voyez σήπω.
 σημαίνω, 198, 2. *b.*
 σήπομαι, σήπω, 112.
 σιγῆ, 156, 3.
 σίτος, 50, 9.
 σκάπτω, 86, 3.
 σκεδάννυμι, 105, 4.
 σκεπτέον, ὄπως, 178, 3.
 σκέπτομαι, 111, 17.
 σκοπέομαι, σκοπέω, 111, 17. — 162, 1. *c.* 178, 3.
 σκοταίος, 113, 5.
 σότος, 60.
 σός, 64. — 124.
 σπανίζω τινός, 144, 2.
 σπάω, 90, 4; 96, 36.

σπείρω, 96, 33.
 σπένδομαι, 155, 4.
 σπένδω, 81, 4. rem.; 96, 42.
 σπεύδω, 131.
 σπουδάζω, 131; 178, 3.
 στάδιον, 50, 10. voyez page
 στάζω, 112. [167.
 στέλλω, 83. s. in; 96, 32.
 στενάζω, 75, 3. b. rem.
 στενός, 60.
 στερέω, 93, 3. — 133; 144, 2.
 στέρομαι, 144, 2.
 στηρίζω, 112.
 στήζω, 112.
 στοιχίζομαι, 141, 4.
 στρατηγέω, 141, 3.
 στρέφω, 96, 25.
 στρώνομαι, 105, 6.
 στυγνός, 195, 3.
 σύ, σύγε, 61, 3.
 συγχωρέω, 158, 195, 2.
 συλάω, 133.
 συλλέγω, 88, 4; 141, 12. c.
 συμ-μαχέω, -μείγνομαι, -πονέω,
 -πράττω, 158.
 συμφέρει, 130, 1. rem.
 σύνειμι, 158.
 συνελόντι εἰπεῖν, 195, 5.
 σύνοιδα ἑμαυτῷ, 198, 2. r. 3.
 συντίθεμαι, 155, 195, 2.
 σπάλλομαι, σπάλλω, 86, 3. —
 141, 4.
 σφάττω, 86, 3.
 σφεῖς, σφῆσιν, 61. — 123, 2. b.
 σφέτερος, 207, 2.
 σφῶ, σφῶν, duel de σύ, 95, 1.
 σχ., prononciation, 1, 3.
 σχολαῖος, σχολαίτερος, 60.
 σφίζω, 94, 3; 96, 46.
 σῶς, σῶος ei σῶς, 60.
 τὰ ἄλλα, τὰλλα, 18, 2. — 138.
 ταχῆναι, 107, 1.
 τὰ μέν — τὰ δέ, 114, 4.
 τάν ου τάν, 60.

ταράττω, 93, 2.
 τάττω, 96, 44. 112. — 195,
 4.
 ταυτά, -τῆ, -τοῦ, etc., 62, 4.
 rem.
 ταχύς, 57, 2; 59, 2. — τήν
 ταχίστην, 138.
 τεθναῖν, τεθνάτω, 112. voyez
 θνήσκω.
 τεῖνω, 91, 7; 96, 50.
 τεῖσω, etc., 112, et τίνω.
 τεκεῖν, 85, 3.
 τελευταῖος, 113, 5.
 τελέω, 90, 4; 96, 37.
 τέλος, 138.
 τέμνω, 108, 4.
 τέρας, 60.
 τετάχεται, 112; voyez τάττω.
 τέτληκα, 107, 1.
 τέτληκα, 112, voyez τλη.
 τετραίνω, τετροημένος, 112.
 τέτταρες, décl., 70, 1.
 τίχομαι, τίχω, 107, 4.
 τί et τι, 138; 156, 4. rem.
 τίθημι, 97-99. — 132.
 τίκτω, 75, 2. rem.; 85, 3.
 τιμάομαι, 148.
 τιμάω, 79-80; 93, 3; 96, 3.
 — 148.
 τιμωρέομαι, 130, 3; 141, 2.
 τιμωρέω, 152.
 τίνω, 108, 4; 112.
 τίς, 67, 4. — 127. — τίς,
 67, 4.
 τίσαι, τίσειν, 112, voyez τίνω.
 Τισσαφέρνης, 60.
 τιτράω, 112.
 τιτρώσκω, 109, 12.
 τλήναι, τλήσομαι, 112, voyez
 τλη-.
 τοῖσδε, τοῖουτο, 68, 2.
 τὸ κατ' ἐμέ, τὸ κατὰ τοῦτον,
 τὸ νῦν, 138.
 τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, τὸ νῦν
 εἶναι, 195, 5.

τὸ λοιπόν, 138.
 τὸ μέν — τὸ δέ, 114, 4.
 τὸ μὴ —, τὸ μὴ οὐ, avec l'in-
 fin. 202, 4. rem. 2.
 τὸν δέ, τὴν δέ, τοὺς δέ, 114, 2.
 τὸ πρῖν, 138.
 τοσοῦδε, τοσοῦτος, 68, 2.
 τότε, 69.
 τρεῖς, 70, 4.
 τρέπομαι, τρέπω, 86, 3. rem.
 2; 96, 23.
 τρέσαι, τρέσας, 112, voyez
 τρέω.
 τρέφω, 93, 2; 96, 24; 21, 2
 et rem.
 τρέχω, 111, 10; 21, 2 et
 rem.
 τρέω, 112. — 131.
 τρήσαι, 112, voyez τιτράω.
 τρίβω, 107, 3; 94, 3; 112.
 τριῆρης, 45, 2.
 τρίπηχυς, 60; voyez -πηχυς.
 τρίπους, -πουν, 60, v. -πους.
 τρίπους, ὁ, 39.
 τριταῖος, 113, 5.
 τρόπον (τίνα; τοῦτον τόν), 138.
 τρόπω (τίνι etc.), 156, 3.
 Τρώς, 60.
 τυγχάνω, 108, 15. — 141, 4.
 198, 1. a; ὁ τυχών, 115,
 2. rem. 2.
 τύπτω, 111, 15.
 ὕβριζω, 130, 4; 135.
 ὕβριστής, 60.
 ὕγιής, 45, 2.
 ὕδωρ, 39, 3.
 υἱός, 50, 11. — 60.
 ὑμέτερος, 64. — 124.
 ὑπαίθριος, 113, 5.
 ὑπάρχω, 152, 198, 1. a.
 ὑπήκοος, 140. (153).
 ὑπέρτερος, -τατος, 58, rem.
 ὑπισχνέομαι, 111, 5. c. —
 195, 2.

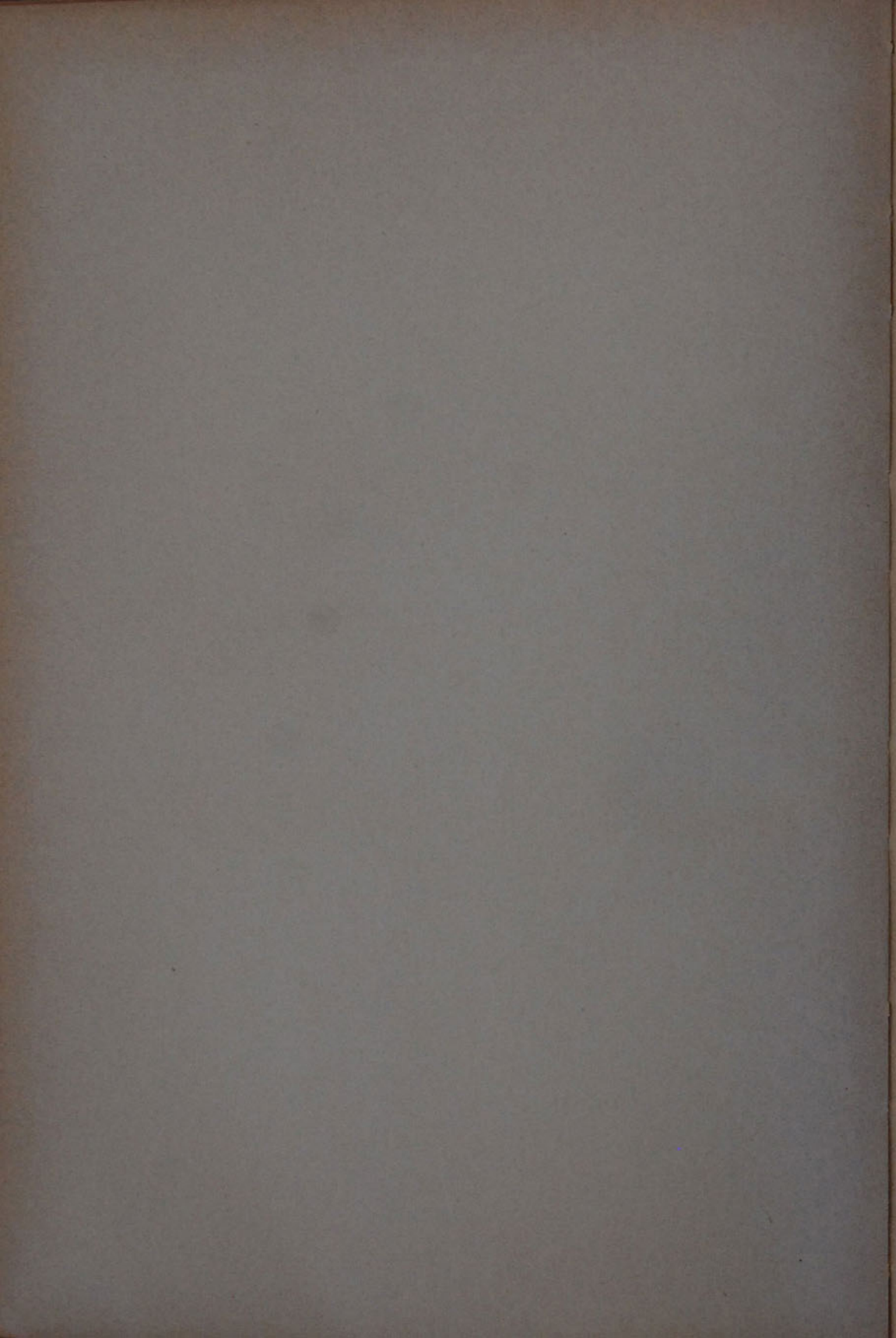
- ὑπομνησκώ, 109, 10. — 133.
 ὑποπτεύω, 112. — 178, 2.
 ὑπόσπονδος, 113, 5.
 ὑποφύγω, 130, 2.
 ὑστατος, 58, rem. — 113, 5.
 ὑστεραίος, 113, 5.
 ὑστερέω, 145, 2.
 ὑστερος, 58, rem.; 113, 5;
 145, 1.
 ὑψίσταμαι, 131, 195, 2.

 φαίνομαι, 92, 96, 29. — 162,
 1, a; 198, 2, rem. 5.
 φαίνω, 92, 96, 28. — 198,
 2, b.
 φανερός εἰμι, 198, 1, a.
 φάσω, voyez 103, 1.
 φείδομαι, 144, 4.
 φέρω, 141, 14.
 φεύγω, 107, 6. — 130, 2;
 141, 2; 164, 2.
 φευκτέος εἰ φευξομαι, 112;
 voyez φεύγω.
 φημί, 103, 1 (111, 12); 112.
 φθάνω, 108, 2; 130, 2; 198,
 1, a.
 φθειρώ, 96, 33, 94, 3, 112.
 φθονέω, 152, rem.; 163, 1.
 φίλος, 55, 3.
 φοβέομαι, 94, 3. — 130, 3;
 178, 2 et rem. 195, 2.
 φοβερός, 195, 3.
 φόρον φέρειν, 134, 1, rem.
 φρέαρ, 60.
 φρέω, φρέσθαι, φρήσω, 112.
 φροντίζω, 141, 3; 178, 3.
 φυγάς, 54.
 φυλακᾶς φυλάττω, 134, 1, rem.
 φυλάττομαι, 93, 2. — 130, 3;
 162, 2, c; 178, 2 et 3;
 195, 2.
 φύομαι, φύω, 92; 101, 2, 9.
 4, d.
 φῶς, 39, 3.

 χαίρω, 112. — 147; 156, 2.
 et rem.; 198, 1, d.
 χαλάω, 112.
 χαλεπαίνω, 152, 147.
 χαλεπός, 195, 3.
 χαλεπῶς ἔχειν, 152.
 χαλεπῶς φέρω, 152, 156, 2.
 198, 1, d.
 χαμᾶζε, -μαῖθεν -μαί, 51.
 χαρίζεις, χαριέστερος, 41, 4;
 60.
 χαρίζομαι, 152; 198, 1, c.
 χάριν (τινός), 138; χάριν φέρω
 198, 1, c.
 χεῖρ, 50, 12.
 χειρόομαι, 94, 1.
 χείρων, 58, 2.
 χέω, 107, 9.
 χῶω, 112.
 χράομαι, 90, 1, 2, 7.; 156, 1.
 χράω, je donne des oracles,
 112.
 χράω, je prête, (je suffis),
 112.
 χρέος, 60.
 χρέως, 60.
 χρή, 103, 4. — 195, 1.
 χρίω, 90, 7.
 χριῖ et χρώς, 60.
 χωρίζω, 144, 1.
 χωρίς, 159, 5.

 ψάω, 112. — 141, 4.
 ψεύδομαι, ψεύδω, 96, 10, 11;
 112. — 141, 4.
 ψιλόω, 144, 1.

 -ῶδες, adj. en. 45, 2, rem.
 ὠθέω, 110, 3.
 ὠνάμην, ὠνήμην, 112, voyez
 ὠνήμην.
 ὠνόομαι, 114, 18. — 143.
 ὠνιος, ὠνητός, 148.
 ὠρώρυκτο de ὠρύσσω, 88, 5.
 ὠς, 69.
 ὠς, dans les vases, 169, 3;
 171, 4; que, 174; parce
 que, 175; de telle sorte
 que, 177; pour que, 178,
 1; lorsque, 187, 4; avec
 le partic. 199, 3, a, b, 4;
 ὠς ἄν, 191, 6.
 ὠς ou ὦς, 69, rem.
 ὠς ἔπος εἰπεῖν) 195, 5.
 ὠς ἐμοὶ δοκεῖν)
 ὠσπερ, 204, 36; 199, 4;
 ὠσπερ ἄν εἰ, 185, 2, c.
 ὠς συνελόντι εἰπεῖν, 195, 5.
 ὠστε, 177.
 ὠτινε de ὄστις, ἦτις, comp.
 95, 1, a.
 ὠφελέω, 130, 1, 135.
 ὠφελον, 85, 3. — 169, 3, rem.
 ὠφληκα, ὠφλησα et ὠφλον,
 112, voyez ὠφλιάνω.

APPENDICE :

TABLEAUX DE RÉCAPITULATION

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
ἀγαμαι, j'admire, je m'étonne D.P.	ἀγάσομαι	ἠγάσθην	— ἀγαστός	ἀγαμαι: τι — τινά τινος — οτι ou le partie. μύθον — Γοργίαν τῆς σοφίας — σοῦ, ὅτι προέβλου — σοῦ προελομένου. ἀγανακτέω, je m'indigne de: τι — τινί, τούτο — τῷ ἐρωτήματι, avec le partic., ἀπεστέρημένος. ἀγγέλλω, Κύρον ἐπιστρατεύοντα ou ὅτι ἐπιστρατεύει (fait réel). ou Κύρον ἐπιστρατεύειν (rumeur). παρὰ γγγέλλω, j'ordonne; τῷ Κλεάρχῳ. ἀδίκηέω, je fais tort; οὐς ἤκιστα ἐδεῖ. ἀδνεῖτε πολέμου ἄρχοντες. αἰδοῦμαι: τοῦς περισσότερους. οὐκ αἰδεῖται κακός εἶναι. ἐπ-αινωῶ: ὑμᾶς τῶν λόγων — ὑμᾶς, ἐφ' οἷς λέγετε. παρ-αινωῶ: ὑμῖν, μὴ ἀναχωρεῖν.
ἀγω, je conduis; intr. je m'avance moyen, je conduis pour moi passif, je suis conduit	ἄξω ἄξομαι ἀχθήσομαι	ἤγαγον ἤγαγόμην ἤχθην	ἤγα ἤγαμαι ἀγαστός	
ἀν-ἀγομαι, je mets à la voile κατ-ἀγομαι, j'aborde ἄδω, je chante passif	ἀνά-ξομαι κατ-ἄξομαι ἄσομαι ἄσθησομαι	ἀν-ἠγαγόμην κατ-ἠγαγόμην ἦσα ἦσθην	ἀν-ἠγαμαι κατ-ἠγαμαι ἦσμαι τὸ ἄσμαι	
αἰδέομαι, j'éprouve un senti- ment de respect devant D.P.	αἰδέσομαι	αἰδέσθην	ἦδομαι	
αἰνέω, je loue, ordinairement ἐπ- passif παρ-αινέω, j'exhorte passif	ἐπ-αινέσομαι ἐπ-αινέθησομαι παρ-αινέσω παρ-αινέθησομαι	ἐπ-ἠνεσα ἐπ-ἠνέσθην παρ-ἠνεσα παρ-ἠνέσθην	ἐπ-ἠνεα — παρ-ἠνεα — ἦρηα ἦρημαι	
αἰρέω, je prends moyen, je prends pour moi, je choisis] passif	αἰρήσω αἰρήσομαι αἰρεθήσομαι	εἶλον εἶλομην ἦρέθην	αἰρετός ἡ αἰρεσις	αἰρέω: πόλιν — αὐτὸν κλοπῆς ou αὐτὸν κλέπτονα. pass., ἀλίσσομαι: κλοπῆς ou κλέπτω. αἰροῦμαι: Κίμωνα στρατηγόν. ἀφαιροῦμαι: τοῦς ἄλλους χρήματα, ou τῶν ἄλλων χρήματα. προαιροῦμαι: τὰ σώσοντα τῶν ἡδίστων.
αἴρω, je lève; intrans., je par- moyen, je lève pour moi passif, je suis levé	αἴρω, -εἶς αἴρομαι, -ῆ ἀεθήσομαι	ἤρα, ἄρω ἤράμην, ἄρωμαι ἤεθην	ἤραα ἤραμαι	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
ἀμύνω, j'écarte, j'aide (τινί) ἀμυνόμεαι, je me défends (contre: τινός)	ἀμύνω, -εῖς ἀμυνόμεαι, -ῆ	ἤμυνα ἤμυνάμην	— —	ἀμύνω : παῖσιν ὄλεθρον — νόμῳ. ἀμυνόμεαι : τὸν ἐπιόντα πολέμιον.
ἀναγκάζω, je force, n'est pas un verbe composé ; il est régulier.	ἀνακλώσω ἀνακλώθήσομαι	ἀνήλωσα ἀνήλωσθην	ἀνήλωσα ἀνήλωμαι	ἀναγκάζω (idée opposée πέφθο) : συμπορεύεσθαι.
ἀνάσσω, j'afflige, régulier ἀνασσομαι, je m'afflige, MP.	ἀνάσω ἀνασσομαι	ἠνάσσα ἠνάσθην	ἠνάσσα ἠνάσμαι	ἀνάσσει με τὰς φρένας γελῶν. ἀνιῶμαι : τοῦτο — (ἐπί) ταῖς τῶν ἄλλων εὐφραδίαις — ἐχθρῶ παρόντι.
ἀν-οἶγῶ, voyez οἶγῶ.				
ἀνύω (ἀνύτω), j'achève (ἀνύω, ἀνύτω)	ἀνύσω ἀνυσθήσομαι	ἤνυσα ἤνυσθην	ἤνυσα ἤνυσμαι	ἀξιόσω, je juge digne (ἀξίος τινος) : ἐμαυτὸν τῶν καλλίστων — ἡξίου οἱ δοθῆναι τὰς πόλεις.
ἀπ-αγορεύω, j'interdis voyez λέγω	ἀπ-ερώ, -ερεῖς	ἀπ-εἶπον	ἀπ-εῖρηκα	ἀπαγορεύω, j'interdis je défends : ὅμην μὴ ἀπιέναι. ou je me fatigue : βαδίζων καὶ τρέγων.
ἀπ-αντάω, je rencontre	ἀπ-αντήσομαι	ἀπ-ήντησα	ἀπ-όρητος δέλεου ἀπ-ήντηκα	ἀποροῶ, je manque : τῶν ἐπιτηδείων. je suis embarrassé : τῶ πράγματι (τοῦτο). je suis incertain : ὅπου τράπωμαι — ὅ, τι δεῖ ποιῆν. je ne suis pas en état : κρῖναι — οὐκ ἀποροῶ πολλά λέγειν.
ἀπ-ατάζω, je trompe ἀπειλέω, je menace ἀπιστέω, je me défie ἀποπέω, je suis dans l'embarras, ne sont pas des verbes composés.				
ἀπ-εχθάνομαι, je suis haï	ἀπ-εχθήσομαι	ἀπ-ηγόμην	ἀπ-ήχθημαι	

ἀπο-λαύω, je jouis (τινός)	ἀπο-λαύσομαι	ἀπο-έλαιυσα	ἀπο-λέλαιυκα	ἀπολαύω : τῶν ἐμῶν κτημάτων.
ἀπο-λογέομαι, je me défends	ἀπο-λογήσομαι	ἀπο-ελογισάμην	ἀπο-ελογήρημαι	
ἄπτω, j'attache, j'allume, (τι) passif	ἄψω ἀφθήσομαι ἄψομαι	ἤψα ἤφθην ἤψάμην	ἤμυαι ἤμυαι	ἄπτω : je lie, je noue : βρόχον. j'allume : λύγρον, νέον, ἱερά. ἄπτομαι : θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται.
ἄπέσχω, je plais, je satisfais	ἄρέσω	ἤρεσα	—	ἄρέσχω : ἄρεσκε μὴ σαυτῷ μόνῳ. passif, je prends plaisir : τοῖς σοῖς λόγοις.
ἀρκέω, je suis, j'aide	ἀρκέσω	ἤρκεσα	—	ἀρκῶ : ἀρκεῖ ἡμῖν μέτρος βίος. j'aide, j'écarte : ἕνοις ὄλεθρον. il suffit que je : ἀρκῶ πράττων ταῦτα.
ἀρμόττω, j'adapte (forme second. ἀρμόζω)	ἀρμόσω ἀρμολήσομαι	ἤρμωσα ἤρμολήθην	ἤρμωκα ἤρμολήρημαι	
ἀρνεόμαι, je nie, D. P.	ἀρνήσομαι	ἤρνήθην	ἤρνημαι	
ἀρπάζω, je pille, j'emporte	ἀρπάσομαι ἀρπασθήσομαι	ἤρπαξα ἤρπασθην	ἤρπάκα ἤρπασμαι	ἀρνοῦμαι : τὸ πρᾶγμα, ὡς οὐ δέδρακα, οὐ μὴ δέδρακέμαι. οὐκ ἀρνοῦμαι } τίς ἀρνεῖται } μὴ οὐ δέδρακέμαι.
ἄρχω, je gouverne, je commence moyen, je commence (τινός) passif, je suis gouverné	ἄρξω ἄρξομαι ἄρξομαι	ἤρξα ἤρξάμην ἤρχθην	ἤρχα ἤρχμαι	ἄρχω, je gouverne : τῶν Περσῶν. ἄρχω, je commence, τοῦ λόγου (il n'estes en latin) : λέγειν, je parle le premier. ἄρχομαι, je commence : τοῦ λόγου (mon discours, c'est moi qui continue) ἀπὸ τῶν θεῶν παντός ἔργου. ἄρχομαι λέγων, je suis au commencement du discours. λέγειν, je me dispose à parler.
ἀνίσχομαι, je passe la nuit, je campe,	ἀνλοῦμαι	ἠνίσάμην et ἠνίσθην	ἠνίσμαι	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
αὐξῶ, αὐξάνω, j'augmente passif, j'augmente, intr.	αὐξήσω αὐξήσομαι	ἠύξησα ἠύξθη	ἠύξθηκα ἠύξθημαι	
ἀχθόμαι, je me fâche, D. P.	ἀχθήσομαι	ἠχθήσθην	—	ἀχθόμαι : τοῖς γεγενημένοις — τοῖς παρέσβεσιν, je suis fâ- ché contre les ambassadeurs.
βαδίζω, je marche	βαδιδύμαι, -ῆ	ἐβādισα	βεβādισα	ὄτι ἀμαρτάνει, de ce que — μαρθάνων, j'apprends malgré moi.
βαίνω, je vais	βήσομαι	ἔβην	βεβήκα βᾶτός	
βάλλω, je jette moyen, je jette pour moi passif, je suis jeté	βάλω, -εῖς βαλοῦμαι, -ῆ βληθήσομαι	ἔβαλον ἐβλόμην ἐβλήθην	βεβλήκα, βλητός βεβλήμαι	ἐκβάλλω, je bannis; passif, ἐκπίπτω. ὑπερβάλλω, je franchis : τὰ τέγῃ. je surpasse : προηγόνους εὐζεία.
βιάζομαι, je force, D. M. passif, je suis forcé	βιάσομαι βιασθήσομαι	ἐβιάσάμην ἐβιάσθην	βεβιάσμαι βεβιάσμαι	βιάζομαι τὸν ἔκπλον, je force la sortie. βιάζομαι τάδε, je suis contraint à cela.
βιβάζω, je fais aller, j'apporte	βιβῶ, -ᾶς	ἐβιβάσα	—	
βλάπτω, je nuis (τινί)	βλάψω βλάψήσομαι	ἔβλαψα ἐβλάψην	βεβλάψα βεβλάψμαι	βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πесών.
βοάω, je crie, j'appelle	βοήσομαι	ἔβόσα	βεβόκα	βοηθῶ : Κόνωνι δόδεκα ναυσίν.
βούλομαι, je veux D. P.	βουλήσομαι	ἐβουλήθην	βεβούλημαι	βούλομαι : εἰδέναι, ὅ, τι σοι δοκεῖ.
γαμέω, j'épouse (se dit de l'homme) moyen (se dit de la femme) <i>nubo</i>	γαμῶ, -εῖς γαμοῦμαι, -ῆ	ἔγγαμα ἐγγάμην	γεγάμηκα γεγάμημαι	γαμῶ γυναῖκα, γαμοῦμαι ἀνδρί.
γελάω, je ris passif	γελάσομαι γελασθήσομαι	ἐγέλασα ἐγέλασθην	γεγέλακα γεγέλαμαι καταγέλαστος	γεύομαι : σίτου, πόνων μυρίων. γίγνεται, avec l'acc. et l'infin. : <i>fit, ul.</i> διαγίγνομαι : μαρθάνων. παραγίγνομαι : εἰς Σάρδεϊς. περιγίγνομαι, <i>jesurvis</i> : τοῦ πάθους. je l'emporte sur : τῶν ἄλλων βόμῃ.
γεύω, je fais goûter γεύομαι, je goûte	γεύσομαι	ἐγεύσαμην	γεγεύμαι	

γνωσκω, γηράσκω, je reconnais, je vieillis	γηράσκομαι	ἐγήρασα	γηγήρακα, je suis vieux αγήρατος, qui ne vieillit jamais	γνωσκω, je reconnais que qch. chose est : ὅτι ou le partic. ὅτι θνητός εἰμι ou θνητός ὄντα. je décide, avec l'infin. : μὴ μάχεσθαι. ἀπογιγνώσκω, j'absous : ὕμων προδοσίαν. je désespère, je renonce à : μάχης, ou τοῦ μάχεσθαι. καταγιγνώσκω, je condanne qchq. à une peine, τινός τι. j'accuse : ὑμῶν δειλίαν. je condanne : τούτου φόνον. πολλῶν κατέγνωσαν θάνατον μηδισμοῦ. πολλῶν κατέγνωσθη θάνατος μηδισμοῦ. συγγιγνώσκω, je pardonne : συγγνωθί μοι τὴν ἀμαρτίαν. γράφω, j'écris moyen, j'écris pour moi, j'accuse : passif Σωκράτη ἀσεβείας, ou ὅτι ἀσεβεῖ, ou ὡς ἀσεβοῦντα. δίδωμι, je donne ne obliviscamur. (οὐ) δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ne non hab. δέδοικα διαλέγεσθαι, verbor colloqui. δείκνυμι : ἔμουτον ἀγαθὸν ὄντα. ou ὅτι ἀγαθός εἰμι. δείκνυμαι ἀγαθός ὄν.
γεννῶμαι, je deviens, je nais	γενήσομαι	ἐγενόμην	γενένημαι γένονα, sert aussi de part. à εἰμί	
γνωσκῶ, je reconnais je décide	γνωσθήσομαι	ἔγνω ἐγνώσθη	ἔγνωκα, je sais ἔγνομαι γνωτός, connu γνωστός, recon- naissable	
γράφω, j'écris moyen, j'écris pour moi, j'accuse passif	γράψω γράψομαι γράψομαι	ἔγραψα ἐγράψαμην ἐγράφη	ἔγραφα ἔγραμαμαι	
δέω, δι-, je crains	δέσομαι	ἔδεισα	δέδοικα δέδωκα	
δείκνυμι, je montre moyen, je me montre passif	δείξω δείξομαι δείξομαι	ἔδειξα ἐδείξαμην ἐδείχθη	δέδειχα δέδειγα	
δέχομαι, je reçois D.M.	δέξομαι	ἔδειξαμην	δέδειγαμαι δέδειγα	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
δέω, je lie moyen, je lie pour moi passif	δήσω δήσομαι δεήσομαι	ἔδησα ἔδησαμην ἔδέθην	δέδεκα — δέδεμαι δέτος — ὁ δεσμός	δέω πολλοῦ εἶπεῖν, je suis bien éloigné de. ἀλγίου ἐδέησα εἶπεῖν, j'aurais presque dit. δέω μοι : πολλῆς φρονήσεως. ἔδει (trois sens) et ἔδει. ἄν. δέομαι, j'ai besoin de : τῆς ὑμετέρας βοηθείας. je demande : ὑμῶν ἐγὼ ταῦτα, je vous demande cela. ὑμῶν μὴ ἀπιέναι.
δέω, je manque de deῖ, impers. : on doit δέομαι, j'ai besoin de (τινός) je demande (τινός τι).	δεήσω δεήσει δεήσομαι	ἐδέησα ἐδέησε(ν) ἐδέηθην	δεδέηκα δεδέηκα(ν) δεδέημαι	
διδάσκω, j'enseigne moyen, je m'instruis je (me) fais enseigner passif	διδάξω διδάξομαι διδάχθησομαι	ἐδίδαξα ἐδίδαξαμην ἐδιδάχθην	δέδιδάχα — δεδιδάχμαι διδάχη, διδακτός	
διδράσκω, je cours, onlin. ἀπό-	ἀπό-δράσομαι	ἀπ-ἔδραν	ἀπο-δέδραμα	
δίδωμι, je donne, j'offre moyen, je donne de mes propres moyens ; pour moi passif	δώσω δώσομαι δοθήσομαι	ἔδωκα, ἔδομεν ἔδομην ἔδοθην	δέδωκα } δεδομαι δοτός — ή δόσις δῶρον — δωρεά	δίδωμι : δός μοι σφῆζεν τοὺς Ἑλληνας. μεταδίδωμι : μετέδωσαν ἀλλήλοις ὧν εἶχον ἕκαστοι.
διώκω, je suis, je poursuis	διώξομαι διωχθήσομαι	ἐδιώξα ἐδιώχθην	δεδιώχα δεδιώγμαι	
δοκέω, je parais ; je crois δοκεῖ, videtur	δοξέω δοξεί	ἔδοξα ἔδοξε(ν)	δέδοκται visum est ή δοξα τὸ δόγμα	δοκῶ, je parais : χρήσιμοι ἐδόκουν εἶναι je pense, je crois : βασιλεῖα ἀπιέναι (et non ὅτι). δοκεῖ : δόξαν ταῦτα—(ὡς) ἐμολιδοκεῖν.

δύναμαι, je peux; je suis en état de	δυνήσομαι	ἐδυνήθη ἐδυνασθήν	δεδύνημαι δυναστός	δύναμαι (δυνατόν ἔστιν) : εὐρεῖν — πόλις δυνατὴ ἀρίστη γενέσθαι, ὁδὸς δυνατὴ πορευεσθῆαι.
δυστυχέω, je suis malheureux	δυστυγήσω	ἐδύσα ἐδύθη	δεδυστήρηκα	καταδύω : ναῦν αὐτοῖς ἀνδράσιν. δύτεται ὁ ἥλιος—καταδύεται ἡ ναῦς, ἐν(ἀπο)δύομαι : je revêts, stολῆν.
δύω, j'enveloppe, je plonge, trans. passif	δύσω	ἐδύθη	—	
δύομαι, je m'envel., je me plonge forme second., δύων	δύσομαι	ἐδύθη	δεδύκα τὸ ἀδύτον	
ἄσω, je laisse, je permets (imparf., εἶων) passif	ἄσω	εἴασα εἴαθη	εἴασα εἴαμαι	εἶω : οὐκ εἶων ἀδικεῖν, <i>vetabant</i> —
ἐθέλω, θέλω, je veux	ἐθελήσω	ἐθέλῃσα ἐθέλῃθη	ἠθέληκα	ἐθέλω : ἀνὴρ ἀγαθὸς γενέσθαι — οὐκ ἐθέλω, je m'oppose : εἰσιέναι
ἐθίζω, j'habitue (imparf., εἵβιζον) passif	ἐθιῶ, -εἷς ἐθισθήσομαι	εἴθισα εἴθισθη	εἴθισμαι εἴωθα, εἰόθειν je suis, j'étais habitué	ἐθίζω : ἐκ νέου τὴν ψυχὴν σωφρονεῖν. passif : οἷα εἴθισθε ἀκούειν.
εἴκω, je cède	εἵζω	εἵζα	—	εἴκω : τοῖς γέρουσι τῆς ὁδοῦ.
εἴκω, je rassemble	—	—	εἴοικα, je ressemble pl.-q.-p., εἴοικαν εἴοικος, semblable εἴκός, naturel, raisonnable	εἴοικα, je rassemble: φιλοσόφω, μεθύοντι. εἴκός Ἕλληνας βαρβάρων ἀρχεῖν.
εἴμι, je suis; εἶ, εἰσίν, etc. ἦν, ᾗσθα, ᾗν, etc. ὦ, ᾗς, ᾗ — εἶην, εἶης ἴσθι, ἔστω — εἶναι τῶν	ἔσομαι, ἔσται	ἐγενόμην	γεγένημαι γένονα	εἶναι : ἀνδρὸς σοφοῦ (mais εἰμόν) ἔστιν. ἔστι μοι ὄνομα Ἀγάθων (Γαίω). ὄνομά μοι ἔθεσαν Ἀγάθωνα. εἶην — δίκαιον ἦν — ἀπίτεον ἦν. ἔξεστι — τὸ νῦν εἶναι — ἔξον, παρόν. περιεῖμι (περιεῖναι) je surpasse. ἀλλων πολὺ ἀρετῆ.
εἴμι, εἶ, εἶσιν, etc. ἦν, ᾗεις, ᾗτες, ᾗτόν, ᾗσαν ὦ, ᾗς — ἴοιμι, ἴοις — ἴθι, ἴτω — ἴεναι — ἴων	εἶμι	—	—	εἶός — ἰεῖον

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
εἶργω, je presse, je ferme (forme second.) passif εἶργω, εἶργω, εἶργουμι.) ἐλάυνω, je pousse, je marche passif	εἶρξω, εἶρξω εἶρξομαι ἐλῶ, -ῶς ἐλαύνομαι	εἶρξα εἶργθην ἤλασα ἤλασθην	— εἶργμα ἐλάσκα ἐλάλασμα p.-q.-p., ἐηλάλασμα	εἶργω, je tiens éloigné : τὴν ψυχὴν ἐπιθυμιῶν, ὁ φόβος ἀπέργει τὸν νοῦν μὴ λέγειν, ἃ βούλεται.
ἔλω, je traîne (imp., ἔλω) passif ἐμπυδίζω, j'empêche passif ἐναντιόομαι, je m'oppose (imp., ἠναντιούμεν) D.P. ἐνεδρεύω, je dresse d. embûches ἐνθυμέομαι, je considère D.P.	ἔλω ἐκυσθήσομαι ἐμπυδιῶ, -εῖς ἐναντιόομαι ἐνεδρεύσω ἐνθυμήσομαι	ἐλωσα ἐλωσθην ἐνεπόδισα ἠναντιώθην ἐνέδρευσα ἐνεθυμήθην	ἐλωσα ἐλωσμαι ἐμπυδία ἠναντιώμαι ἐνέδρευκα ἐνεθυμήμαι τὸ ἐνθυμημα	ἐλυθερόω (ἐλευθερός), je délivre : τοὺς ἀναίτιους τῆς ζημίας. ἐναντιόομαι ὑμῶν μηδὲν ποιῆν παρὰ τοὺς νόμους. ἐνθυμῶμαι : ταῦτα πάντα — ὅτι ἡμῶν οὐδενὸς μέτεστιν — οἷον τιμῶν ἀπεστερήμεθα — μὴ οὐκ ἔχωμεν.
ἐπέειξω, j'examine (imp., ἐξήταζον) passif ἐπέειγω, je pousse, je presse ord., ἐπέειγομαι, je me hâte ἐπιθυμέω, je désire ἐπιτορκέω, je me parjure ἐπίσταμαι, je sais D.P., ἠπιστάμη, ἠπίστατο ἐπίσταμαι — ἐπίστατο — ἐπίστασο	— ἐπέειξομαι ἐπιθυμήσω ἐπιτορκήσω ἐπίσταμαι	— ἠπέειχθην ἐπέειμυθα ἐπιτόρκησα ἠπιστήθην	— ἠπειγμα ἐπιτεθύμηκα ἐπιτόρκηκα — ἠ ἐπιστήμη	ἐπιθυμῶ : πλούτου — ἄρχην, τίμασθαι. θεὸν ἐπιτορκῶν μὴ δοκεῖ λελθῆναι. ἐπίσταμαι, je sais : τέχνην. je sais, je m'entends à : εἰκεν κακοῖς, je sais que : θνητὸς ὢν (ὅτι — εἰμί). σὲ θνητὸν ὄντα (ὅτι — εἶ) ἐπίσταμαι τὸν περὶ τὰς τάξεις.

ἐπομαι, je suis (imparf., εἰπόμενῃ)	ἔψομαι	ἐσπόμην σπόμαι, ἐπίσπωμαι σπώτο, ἐπίσπώτο σπώ, ἐπίσπώ	—	—	ἔπομαι: ἡγεμόνι, sequor ducem. νομίσις ἐπιχωρίοις,
ἐράω, ἔραμαι, j'aime	ἐρασθήσομαι	ἠράσθην, je m'épris de	—	—	ἐρῶ: μαθήματος — τοῦ ζῆν. οὐκ ἐρῶ τυχεῖν τῆς σῆς τιμῆς.
ἐργάζομαι, je travaille (imp., ἐργαζόμενῃ) passif	ἐργάσομαι ἐρασθήσομαι	ἐργάσάμην ἐργάσθην	εἰργασμαι	εἰργασμαι	ἐρίζω, je lutte, je rivalise avec qlqn.: ἐρίζουσιν Ἀφροδίτῃ κάλλος.
ἔρχομαι, je vais, je viens (imparf., ἔρχομαι)	εἶμι	ἦλθον	ἐλήλυθα	ἐλήλυθα	ἐρωτῶ: τῶν ἡμῶν — ἀντήρεθ' ἡμᾶς τοὺς ἐν Ἰλίῳ πόνους.
ἐρωτάω, je demande passif	ἐρωτήσω ἐρήσομαι ἐρωτηθήσομαι	ἠρώτησα ἠρώμην ἠρωτήθην	ἠρώτηκα	ἠρώτηκα	ἐσθίω: κηρίων — ἀρούρης καρπῶν. εὐδαίμωνίζω, je proclame qlqn. heureux à cause: ὑμᾶς τῆς ἐλευθερίας.
ἐσθίω, βιβρώσκω, je mange, je consomme (souvent κατα-)	ἔδομαι κατα-βρωθήσομαι	ἔφαγον κατ-εβρώθην	κατα-βέβρωκα	κατα-βέβρωκα	εὐρίσκω, je trouve μνησεν, je trouve p ^r moi, j'obtiens, passif
εὐρίσκω, je trouve μνησεν, je trouve p ^r moi, j'obtiens, passif	εὐρήσω εὐρήσομαι εὐρέθήσομαι	ἤρην (εὐρ.) ἤρρόμην ἤρέθην	ἤρηκα	ἤρηκα (εὐρ.) — ἤρηκα τὸ εὐρημα	εὐφραίνω, je réjouis, régulier εὐφραίνομαι, je me réjouis M.P. εὐχομαι, je prie; j ^o fais vœu, D.M.
εὐφραίνω, je réjouis, régulier εὐφραίνομαι, je me réjouis M.P.	εὐφρανῶμαι, -ῆ εὐξομαι	εὐφράνθην ἠύξάμην (εὐξ.)	ἠύρηκα	ἠύρηκα	εὐφραίνομαι: (ἐπι) τῇ διανοίᾳ. ὁρῶν ὑμᾶς παρόντας.
εὐχομαι, je prie; j ^o fais vœu, D.M.	εὐξομαι	ἠύξάμην (εὐξ.)	ἠύρηκα	ἠύρηκα	εὐχομαι, je souhaite: ὑμῖν ἀγαθὰ, je promets: θεοῖς ἑκατόμβην, ἠύξομαι, je prie: ὑμῖν ἀγαθὰ. ἠύξομαι, je prie: ὑμῖν ἀγαθὰ. ἠύξομαι, je prie: ὑμῖν ἀγαθὰ.

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
ἔχω (ἔσχω), j'ai, je tiens ult., je me porte, je me comporte (imparf., ἐγγον) moyen, je tiens p ^r moi, je tiens à (imparf., ἐγγόμεν)	ἔξω σχήσω ἔξομαι σχίσσομαι	ἔσχον σχῶ, σχοίην σχέε, σχέτω ἐσχόμεν σχώμαι σχοίμην σχού, σχέσω	ἔσχηκα ἔσχημαι παρέσχηκα παρέσχημαι ἠνέσχημαι ὑπέσχημαι	ἔχω· κἀλλῶς ἔχει τὰ ἰσρά. εὐνοϊκῶς ἔγχομεν ἀλλήλων. ἔχομαι : χειρὸς — νόμων — τῆς αὐτῆς γνώμης. ἀπέχω, trans., τὸς υἰὸς πονηρῶν. intrans., οὐ πολὺ Βαβυλωνῶνος. ἀπέχομαι : ἐπιθυμῶν — μετέχω ἀρχῆς. παρέχω : ἐμαυτὸν οἶλον, ἐμαυτὸν ἐρωτᾷ, τῷ βουλομένῳ. ἀνέχομαι : πῆματα πάσχω πολλὰ. Ἄρσιου βασιλευόντος. — ὑπισχοῦμαι : δώσειν μισθόν. ὑμῖν, αὐτοὺς μηδὲν πείσεισθαι.
ζάω (ζῆς, etc.), βιάω, je vis	βιώσομαι	ἐβίον	βεβίωκα	
ζεύνομαι, je joins moyen, je joins p ^r moi passif	ζεύξω ζεύξομαι ζευθήσομαι.	ἔζευξα ἔζευξάμην ἔζευχθήν	ἔζευγγα το ζεύγος τὸ ζυγόν	ζηλώ, je réalise avec: τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, j'en vie: ζηλῶ σε τοῦ νοῦ. ζημιώω, je punis: Περικλέα χρήμασιν.
ἠβάζω, je deviens adolescent ἠβιάω, je suis jeune	ἠβήσω	ἠβησα, je deviens adolescent	ἠβηκα, j'ai été jeune	

<p>ἡγέομαι, je commande, je guide (τινός — τινί) je tiens pour (τινά τι) je crois</p>	<p>ἡγήσομαι</p>	<p>ἡγησάμην</p>	<p>ἡγημαι, je crois ἡγητέον</p>	<p>ἡγούμαι, je commande, je guide (τινός — τινί) je tiens pour : τὸν σοφὸν εὐδαιμονέστατον. je crois : ἱκανὸς εἶναι διατελεῖν, τὴν παρασκευὴν μερίζω εἶναι.</p>
<p>ἡδύομαι, je me réjouis, D.P.</p>	<p>ἡδύσομαι</p>	<p>ἡδύσθην</p>	<p>—</p>	<p>ἡδομαι : (ἐπι)δικαίους ἔργοις — ὄρον τὸ φῶς οὐ ὅτι ὄρω τὸ φῶς.</p>
<p>ἡκούω, je suis venu, je suis là l'impf., le conj. et l'opt. s'empl. aussi comme aor.</p>	<p>ἡκούω</p>	<p>—</p>	<p>—</p>	
<p>ἡμῶμαι, je suis assis, en prose, ἀθήμαι imparf., ἐκαθήμην autres formes</p>	<p>— voyez ἕζω</p>	<p>—</p>	<p>—</p>	
<p>ἡπτέομαι, je suis vaincu je suis inférieur D.P.</p>	<p>ἡπτήσομαι</p>	<p>ἡπτήθην</p>	<p>ἡπτημαι, ἡήπτα</p>	<p>ἡπτέομαι : τῶν Ἑλλήνων μάχη (μάχην) je suis inférieur : τῶν φίλων εὐεργετίας οὐ τῶν φίλων εὐεργετῶν.</p>
<p>θάπτεω, j'enterre passif</p>	<p>θάψω ταφήσομαι</p>	<p>ἔθαψα ἔτάφη</p>	<p>— τέθαμμαι infim., τεθάφθαι ἄθαπτος, ὁ τάφος</p>	
<p>θαυμάζω, j'admire, je m'étonne passif</p>	<p>θαυμάσομαι θαυμάσθησομαι</p>	<p>θαυμάσασθε ἐθαυμάσθη</p>	<p>τεθαυμάσασθε θαυμαστός</p>	<p>θαυμάζω : ὑμᾶς τῆς διανοίας, "Ομηρον ἐπι ποιήσει. τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ περιώνται. τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν Ἀθηναίους. εἰ μὴ ἀσμένους ὑμῖν ἀφίγγεται.</p>
<p>θεάομαι, je considère</p>	<p>θεάσομαι</p>	<p>ἑθεασάμην</p>	<p>τεθεάμην, θεατός</p>	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
ἀπο-θήσκω, je meurs θυμίζομαι, je me fâche (τινί τινώ)	ἀπο-θανοῦμαι, -ῆ θυμώσομαι	ἀπ-έθανον fut. parf. ἐθυμώθη	τέθηκα, je suis mort τεθνήξω, je serai mort τεθύμωμαι	ἀποθνήσκω ὑπό τινος, passif de ἀποκατείνω. ἐπιθυμῶ, je réclame, je désire : τῆς σοφίας — εἰδέναι ἀκριβῶς, οὐκ ἐπιθυμῶ σε ἀλλ' ἢς πόλεως ἐλαβεν, θυμοῦται σοι τῆς θυγατρὸς, il est irrité contre toi à cause de. ἱερὸς ὁ χώρος Ἀπτεμίδος.
θύω, je sacrifie moyen, je sacrifie p ^r moi passif ιάομαι, je guéris D.M. passif	θύσω θύσομαι τύθησομαι ιάσομαι ιάθήσομαι	ἔθυσα ἔθυσάμην ἐτύθη ἰασάμην ιάθην	τέθυσα τέθύμαι ἴαμαι	
ἴζω, ἰζάω, en prose seulement en composition καθίζω, trans, je fais assieoir intrans., je m'assieds καθίζομαι, je m'assieds καθεζομαι, je m'assieds et je suis assis	καθιῶ, -τέις καθεδούμαι, -ῆ	ἐκάθισα ἐκαθεζόμην avec le sens de l'im- parf. et de l'aor., considerabam et consedi.	κάθημαι, je suis assis	
Un verbe signifie je fais assieoir : καθίζω; deux signifient je suis assis : καθέζομαι, κάθημαι; trois signifient je m'assieds : καθίζω, καθίζομαι, καθέζομαι.				
ἔρημι, je lance moyen, je lance pour moi je me hâte, passif	ἔρησω ἔρησομαι ἐρήσομαι	ἔρησα, ἔρημην ἔρημην ἐρήμην	ἔρησα ἔρημαι ἔτός — ἔτέος	ἀφίημι, j'envoie : βέλος, δοῦλον. ἀφίεμαι, je renonce : σωτηρίας. ἐφίημι, j'envoie : Ἀργείοις πρήματα. je permets : σοι πᾶν λέγειν. ἐφίεμαι, je recherche : κερδόν.

ἔρχομαι, je viens ordin., ἔφ-, ἔξ-	ἀφ-ἔρχομαι	ἀφ-ἔρχομαι ἢ ἀφ-ἔρχομαι	ἰκανώτατος ἀνὴρ εἵπεῖν καὶ παρᾶσαι. ἔξ- (ἔφ-) ἰκανοῦμαι, j'atteins, je touche. τῶν σφενδονητῶν.
ἵσταμι, je place, moyen, je place p ^r moi, passif, je suis placé	στήσω στήσομαι στήθήσομαι	ἔστησα ἔστησάμην ἔστηθην	ἀφίστημι : τοὺς συμμαχοὺς (ἀπὸ) τῶν Ἀθηναίων. ἐφίστημι, j'arrête : στρατὸν, πραεφείο : τῷ ξενίῳ. καθήστημι, j'établis : Κύρον βασιλέα. ὑφίσταμαι, je supporte : κινδύνους. je promets : δόσιν. je résiste : συμφοραῖς. καθαίρω : Ἀδραστον φόνου.
ἵσταμαι, intrans., je me place, je m'avance	στήσομαι	ἔστην, je m'avantai fut. parf.	
καθαίρω, je purifie, n'est pas un composé; régulier	καθαρῶ, -εἶς καθαρήσομαι	ἐκάθηρα ἐκαθήρθην	κεκαίρακα κεκαίθρημαι
κατα-καίνω, je tue	κατα-κάνῶ, -εἶς	κατ-ἐκάνων	κατα-κείνονα
καίω (κάω), je brûle, trans. en prose le plus souv ^t , κατα-, pass.	καύσω καυθήσομαι	ἔκαυσα ἐκαύθην	κέκαυκα κέκαυμαι
καλέω, j'appelle, je nomme passif	καλῶ, -εἶς καλήθήσομαι je serai appelé, nommé	ἐκάλεσα ἐκλήθην fut. parf.	κέκληκα κέκλημαι, je m'appelle κεκλήσομαι, je se- rai appelé
κάμνω, je me fatigue	κάμοῦμαι, -ῆ κέσομαι	ἔκαμον	κέκμηκα
κέειμι, je suis couché (imparf. ἐκείμην, ἐκείσο, etc.)	κέσομαι	—	—
κέλευσθαι, j'ordonne passif	κέλεύσω κέλευσθήσομαι	ἐκέλευσα ἐκελεύσθην	κεκέλευκα κεκέλευσμαι κελεύστος
			καίω : ἀνακαίειν πῦρ — κατακαίειν τὰς κώμας. καλῶ, j'appelle : ἐπὶ δεῖπνον, εἰς δικασ- τήριον, je nomme : ὑμᾶς προδότης. ἐγκάλῳ, je reproche : ὑμῖν δειλίαν. ou ὅτι (ὡς) δ. ἔστε. κάμνω : μὴ κάμης φίλον εὐεργετῶν. ἀνάκειται ἀνάθημα (ἀνατίθημι) — διόκειμαι φιλικῶς σοι (διατίθημι). ἐπίκειμαι πολέμοις (ἐπιτίθεμαι). κελεύω : ὑμᾶς μείναι. (passif) κεύεσθε ou ἐπιτάττεσθε (μείναι).

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
κεράννυμι, je mêle (τινί τι) passif	κερῶ, -ῶς κεράσθησομαι	ἐκέρασα ἐκράθην	— κέκράμαι ἄκρατος	κενός, vide : ἄρμα κενόν ἠνιόχων. κεράννυμι : οἶνον ὕδαρ.
κερδάνω, je gagne	κερδᾶνῶ, -εῖς κλυόσομαι	ἐκέρδανα	—	κινδυνεύω, διαφρασθῆναι, τόν στρατόν ἀποβλάσεν.
κλαίω (κλάω), je pleure passif	κλυάσομαι κλυασθήσομαι	ἐκλαυσα ἐκλαύσθην	κέκλαυκα κέκλαυμαι ἄκλαυ(σ)τος	κίνδυνός ἐστι, μὴ πολλοὶ ἀπόλωνται, οὐ πολλοὺς ἀπολέσθαι.
κλείω (κλήω), je ferme passif	κλείσω κλεισθήσομαι	ἐκλείσα ἐκλείσθην	κέκλεικα κέκλειμαι	κοινός, commun : πάντων οὐ πᾶσιν. κοινῶ, je rends commun : τὴν δύναμιν.
κλίνω, j'appuie, j'incline passif	κλινῶ, -εῖς κλίθήσομαι	ἐκλίνα ἐκλίθην	κέκλινα κέκλιμαι	(ἀνα)κοινοῦμαι : je communique à quelqu'un, je consulte.
κοιμάω, j'endors κοιμάομαι, je m'endors	κοιμήσομαι	ἐκοιμήθην	κεκοίμηκα κεκοίμημαι	τῷ θεῷ — Σωκράτει περὶ πορείας. κοινωτέω, je prends part, τινί τινος : ἀλλήλοις πόνων καὶ κινδύνων.
κομίζω, j'apporte, régulier μωην, je gagne p ^r moi, je reçois passif, je suis porté, je voyage	κομιῶ, -εῖς κομιῶμαι, -ῆ κομισθήσομαι	ἐκομίσα ἐκομισάμην je me gagnai ἐκομισθην, je voyageai	κεκοίμηκα κεκοίμημαι	
κόπτω, je frappe passif	κόψω κοπήσομαι	ἐκόψα ἐκόπην fut. parf.	κέκοφα κέκομμαι κεκόψομαι	
κραῖω, je crie, souv ^t ἀνα- κραῖάννυμι, je suspends passif	ἀνα-κράξομαι κρεμῶ, -ῶς κρεμασθήσομαι	ἀν-ἐκράγην ἐκρέμασα ἐκρεμασθην	— κρέμημαι, je prends [intr.]	κρατέω (ἐγκρατής, ἀκρατής, etc.) je commande, je domine : ὀργῆς, πάντων οἱ θεοὶ κρατοῦσιν. je vaines : Συρακοσίους μάχαις. je l'emporte sur : ἄλλους πολὺ εὐεργετῶν.

κρίνω, je sépare, je juge passif	κρίνω, -εἶς κρίθησομαι	ἐκρίνα ἐκρίθην	κέκρυμαι κέκρυμαι κρίτος, κρίτεος ἀπο-κέρυμαι a aussi le sens passif	κρίνω, je décide : νείκος, ἀγώνα. je tiens par : τὴν ἀρετὴν μέγιστον ἀγαθόν. j'accuse : τοὺς πρόσβεις δώρων. ἀποκρίνομαι : ταῦτα τοὺς πολλοὺς.
ἀπο-κρίνομαι, je réponds D.M.	ἀπο-κρίνομαι, -ῆ	ἀπ-εκρίνάμην	ἀπο-κέρυμαι	κρίνω, je décide, je détermine : τινά τινας. τοὺς ἐπιόντας τῆς παροδοῦ, τοῦ κλέην.
κτάομαι, j'acquiers pour moi	κτήσομαι	ἐκτήσάμην ἐκτήθην, sens passif fut. part.	κέκτημαι et ἐκκτημαι, je possède κεκτήσομαι je posséderai	τί κωλύει ἡμᾶς (μη) διαβαίνειν; ἀποκτείνω : passif φονεύομαι ou ἀποθνήσκω ὑπό τινας.
ἀπο-κτείνω, je tue	ἀπο-κτενώ, -εἶς	ἀπ-έκτεινα	ἀπ-έκτονα	λαγχάνω, j'obtiens du sort en pariage. διῶβον, ἀργήν—ὁ λαχὼν πολέμαρχος. j'obtiens une part de : τιμῆς, ἐπαίνου.
λαγχάνω, je tire au sort j'obtiens (τὶ et τινός)	λήξομαι	ἔλαχον	εἴληγα	λαμβάνω : πολλά κτήνη ἐλαβον, ou τῆς ζώνης τὸν ὄρονταν. (κατα)λαμβάνω ὑμᾶς κλέπτοντας.
λαμβάνω (λήθω), je suis caché (devant τινά)	λήψομαι ληφθήσομαι	ἔλαβον ἐλήφθην	εἴληφα εἴλημμαι	λανθάνει τὸ στρατεύμα τρεφόμενον, οὐδεὶς ποτὶν πονηρὰ λανθάνει θεόν. λάνθαν τὸν στρατιωτῶν, à l'insu des soldats. ἐπιλανθάνομαι : τῆς οἰκαδε οδοῦ.
λέγω } je discours φημί } je parle ἀγορεύω } je dis passif	ἔρω, -εἶς λέξω, ᾠήσω φήθησομαι λεχθήσομαι λέξομαι δια-λέξομαι	εἶπον, εἶπέ, εἶπα, εἶπάμην, ἔλεξα, ἔφησα ἐρήθην ἐλέχθην εἰρήσαται, λελέξαται δι-ελέχθην	λέληθα ἐπι-λέληθμαι ή λήθη	λέγω : ὑμᾶς εἰ : κακῶς (pass. εἰ ἀκεούω). ὑμᾶς προδότης. ἔλεγεν αὐτοῖς θαρρεῖν — μη ἀποπλεῖν.
διαλέγομαι, je m'entretiens ἀπο-αγορεύω, v. plus haut			εἴρηκα εἴρημαι λέλεγμα δι-είλεγμα	

μείγνυμι (μίσγω)	μείζω μειγθήσομαι	ἔμειξα ἔμειχθην	μείμενται	μείγνυμι : οἶνον ὑδωρ. μέλει μοι : τοῦ ἐπαινοῦ ὑμῶν, ὅπως ὑμεῖς ἐπαινέσεσθε. μεταμέλει μοι, je me repens : πράξω ὅτι ταῦτ' ἐπράξα, ταῦτα πράξαντι. ἐπιμέλομαι : πᾶσαν ἐπιμελείαν. ἐπιμελονται πάντων οἱ θεοί. [ἔσονται. ἐπιμελώμεθα τῶν νέων, ὅπως ὡς ἄριστοι ἐπιμελής (ἀριετής, ἀριετός) παιδείας.	μείγνυμι, je suis sur le point de; ὑμᾶς διδάζειν. il faut s'attendre à ce que : οὐδὲν ἔτι μέλει λεῖ ἀγορὰν παραῖξιν. μέμφομαι, je blame : τὴν γνώμην. je reproche : ὑμῖν τὴν ἐξέλασιν, ou ὑμῖν, ὅτι ἐξηλάσατε. μηχανάομαι, j'invente : ποῦμα τοῖόνδε. je réfléchis : ὅπως ἀποφενύεται. μυμοῦμαι : μὴ μ.μοῦ κακοῦς τρόπους
μέλει μοι, j'ai à cœur qch. τινός	μελίσσει	ἐμελίσσει	μεμύνηται	ἐμύνηται	ἐμύνηται
ἐπι-μέλομαι, je prends soin de (τινός) (forme second. ἐπι-μελέομαι)	ἐπι-μελήσομαι	ἐπι-μελήθη	ἐπι-μελήσομαι	ἐπι-μελήθη	ἐπι-μελήθη
μέλλω, je me propose de, je suis sur le point de, je tarde à	μελλήσω	ἐμελλήσω	μελλήσω	μελλήσω	μελλήσω
μέμφομαι, je blame passif	μέμψομαι μεμφθήσομαι	ἐμεμψάμην ἐμεμψθην	μέμψομαι μέμψομαι	ἐμεμψάμην ἐμεμψθην	μέμψομαι μέμψομαι
μένω, je reste, j'attends	μένω, -εῖς	ἔμεινα	μένω, -εῖς	ἔμεινα	μένω, -εῖς
μηχανάομαι, j'invente	μηχανήσομαι	ἐμηχανήσομαι	μηχανήσομαι	ἐμηχανήσομαι	μηχανήσομαι
μαίνομαι, je souille passif	μαίνω, -εῖς μαινθήσομαι	ἐμαίνα ἐμαίνθην	μαίνομαι, -εῖς μαινθήσομαι	ἐμαίνα ἐμαίνθην	μαίνομαι, -εῖς μαινθήσομαι
μιμέομαι, j'imitate, D. M. passif	μιμήσομαι μιμηθήσομαι	ἐμιμήσομαι ἐμιμηθην	μιμήσομαι μιμηθήσομαι	ἐμιμήσομαι ἐμιμηθην	μιμήσομαι μιμηθήσομαι

ἀπ-όλλυμι, tr. <i>perdo</i> , ἀπ-όλλομαι, intr. <i>pereo</i>	ἀπ-όλω, -εις ἀπ-όλομαι, -ῆ	ἀπ-όλεσα ἀπ-όλόμην	ἀπ-όλωλεξα ἀπ-όλωλα ἀπ-ωλώλειν	ὄκνεω, j'hésite : ἀποκρίνασθαι, je crains : μή ἀποδώξῃ ἕμιν.
ὄμνυμι, je jure, je conjure	ὄμοῦμαι, -ῆ	ὄμοσα	ὄμωμόεκα ὄμωμόειν	ὄμνυμι (ἐπιτορεύω) : ὄρκον — σπονδὰς, par les dieux : τοὺς θεούς — νῆ Δία, ὀνίνημι : τὴν Ἑλλάδα πολλά.
ὀνίνημι, je suis utile, j'aide (imparf. ὀφέλου)	ὀνήσω ὀνήσομαι	ὀνήσα ὀνήθην	ὀνήσα ὀνήμαι	
ὀρώω, je vois (imparf. ἑώρα)	ὄψομαι ὀφθήσομαι	ἑῶν, ἰδέ εἶδον ὄφθην	ἑώρακα ἑώραμαι ὄρωμαι	ὀρώμεν : ἀποροὶ ὄντες (ὕμᾱς ὄντας) πάντα ἀληθῆ ὄντα, οὐ ὅτι πάντα ἀληθῆ ἔστιν. περιόρω, je souffre, je me mets qu'il arrive πολὺν διαφθερομένην.
ὀργίζομαι, je suis irrité	ὀργισομαι, -ῆ	ὀργισθην	ὀργισμαι	ὀργίζομαι : τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἀπέστη οὐ τῷ ἀδελφῷ τῆς ἀποστά- σεως. ἀδικούμενος.
ὀρέγο, j'étends, ordin.	ὀρέσομαι	ὀρέσθην	ὀρέσμαι	ὀρέγονται : δόξης — τοιοῦτο γενέσ- του πρώτος ἕκαστος γίνεσθαι. [θα].
ὀρμάω, j'excite; je pars	ὀρμήσω ὀρμήσομαι	ὀρμήσα ὀρμήθην	ὀρμήμαι	
ὀρμάομαι, je pars D.P.	regulier			
ὀρμέω et ὀρμέομαι, intr. je suis à l'ancre	regulier			
ὀρμίζω, tr. je mets à l'ancre	ὀρμισομαι, -ῆ	ὀρμισάμην	ὀρμισμαι	ὀφείλω : τοῖς στρατιώταις μισθόν. ἀλλ' ὄφελε μὲν Κύρος ζῆν, ὡς ὄφελον πάροισιν ἐκλιπεῖν βίον.
ὀρμίζομαι, intr. je jette l'ancre, j'aborde	—	ὄφελον, <i>utinam</i>	—	πάσχω : εὖ, κακῶς ὑπό τινος, passif de εὖ, κακῶς ποιῶ τινα,
ὀρμίλω, je dois	πέισομαι	ἔπαθον	πέισομαι	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (nomms verb.)	Observations
παύω, je fais cesser (τινά τινος) παύομαι, je cesse (τινός)	παύσω παυθήσομαι παύσομαι	ἔπαυσα ἐπαύθην ἐπαυσάμην	πέπαυσα } πέπαυμαι ἀπαυστός	παύω : ἔπαυσαν Τιμόθεον ἀρχῆς, ou Τιμόθεον ἀρχόντα. παύομαι : Τιμόθεος ἐπαύσατο ἀρχῶν. ἔπειτα θρόνων καὶ γόων ἐπαύσατο.
πείθω, je persuade, je convaincs passif	πείσω πειθήσομαι	ἔπεισα ἐπίεσθην	πέπεικα πέπεισμαι	je vous convaincs de cela : ὑμᾶς ταῦτα. que : ὡς οὐκ ἀγαθοί εἰσιν.
πειθόμαι, j'obéis D.P.	πεισομαι	ἐπίεσθην	πέπεισμαι πέποιθα, je me confie	πειθόμαι : ἀγαθοί εἰσιν. j'obéis : ἀρχόντι, νόμοις. je crois, j'ai confiance : ταῦτ' ἐγώ σοι. πέποιθα : ἐμαυτῶ, τῇ χειρὶ.
πέμπω, j'envoie passif	πέμψω πεμφθήσομαι	ἔπεμψα ἐπέμφθην	πέπεμψα πέπεμψμαι, -μψαι	πειρῶμαι (ἔμπειρος, ἀπειρος) : ἔργου, τειχῶν — κακῶν — ἀπολογήσασθαι.
πειράζω, j'essaie; rég.; ordin. πειράομαι, j'entente D.P.	πειράσομαι	ἐπειράθην	πεπείραμαι πειρατέον	
πετάσσωμι, j'étends, je déploie (souvent ἀνα-) passif	πετώ, -ῶς πετασθήσομαι	ἔπέτασα ἐπετάσθην	πέπτάμαι	
πήγνυμι, je consolide πήγνύμαι, je deviens solide M.P.	πήξω πήγήσομαι	ἔπηξα ἐπάγην	πέπηγα, je suis solide πηκτός	
πέμπωμι, je remplis, trans. (1. sec. πλήθω, intr. je suis plein)	πέμψω πέμψθήσομαι	ἔπλησα ἐπλησθην	πέπληγα πέπλησμαι	ἐμπέμπωμι (πληρῶν — πλήρης, πλήρω) : τὴν θάλατταν τροφῶν. ἐμπέμπωμαι, je me rassasie : σί- των καὶ ποτῶν — οὐκ ἐμπληθήσομαι μισῶν.
πύρωμι, je brûle, trans. (1. sec. πρήθω, je brûle, intr.)	πύρω πύρησομαι	ἐν-έπρησα ἐν-επρήσθην	ἐμ-πέπρηγα ἐμ-πέπρησμαι	πίνω : ἡδέος οἴνου — τὸ φάρμακον.
πίνω, je bois passif	πίωμι ποθήσομαι	ἔπιον ἐπόθην	πέποκα πέπομαι τὸ ποτόν	

πίπτω, je tombe πλανέω, j'égaré, régul.; ord. πλανάζομαι, j'erre M. P. πλάττω, je forme	πεσοῦμαι, -ῆ πλανήσομαι πλάσω πλάσθησομαι πλεύσομαι	ἔπεσον ἐπλανήθην ἔπλάσα ἐπλάσθην ἔπλευσα	πέπιτωκα πέπλανημαι πέπλάσα πέπλάσισμαι πλάστος - πλάσμαι πέπλευκα	ἐκπίπτω : passif de ἐκβάλλω. πλεονεκτέω, je l'emporte sur qlqn. en quelque chose : τινός τινι — στρατηιωτῶν χρήμασι και τιμῆς.
πλέω, je navigue παίω, τύπτω } je frappe κατάσσω, πλήττω } passif ἐκ-πλήττω, j'effraie ἐκ-πλήττομαι, je m'effraie de même κατα-πλήττω	παίσω πληθήσομαι ἐκ-πλήξω ἐκ-πλάθησομαι	ἔπαισα ἐπλήθην ἐξ-ἐπλήξα ἐξ-ἐπλάθην	πέπαισα πέπληθισμαι ἐκ-πέπληθισμαι je suis consterné	ἐκπλήττω : τὸς ἀκουσομένους. ἐκ-πλήττομαι, je m'effraie de qlqn. de qlq. ch.: τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων. à cause de: ταῖς οἴκοι κακοπραγίαις. ποιέω : εὖ, κακῶς τοὺς πολίτας — πολλά καὶ ἀγαθὰ τὴν πόλιν.
πνέω, je souffle, je respire ἀνα- : je reprends haleine πορεύω, je transporte, régul. πορεύομαι, je marche M. P.	πνεύσομαι πορεύσω πορεύομαι	ἔπνευσα ἐπορεύθην	πέπνευκα πεπόρευκα πεπόρευμαι	ποιούμαι : περὶ πολλοῦ ὕμῶς σώσαι. πράττω, je me porte : εὖ, κακῶς. (εἰς)πράττω, -πράττομαι, j'exige, je perçois : συμμάχους φόρον.
πράττω, je fais moyen, je fais pr ^r moi passif προθυμέομαι, je suis disposé πυθάνομαι, je m'informe, j'apprends	πράξω πράξομαι πράχθησομαι προθυμήσομαι πύσομαι	ἔπραξα ἐπράξαμαι ἐπράχθην προεθυμήθην ἐπύθηθην	πέπραχα πέπραχμαι πρακτός προτεθύμημαι πέπύσομαι ἀπύστος actif et passif	πυθάνομαι, je m'informe, j'apprends : πάντα σαφῶς τῶν παραγενομένων. j'apprends que (fait réel) : Κύρον παρόντα, ou ὅτι Κύρος παρέστιν — (rumeur) : Κύρον παρεῖναι.

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (noms verb.)	Observations
<p>πωλέω, πωπέω } je vends ἀποδίδουμι } passif</p> <p>ρέω, je coule</p>	<p>πωλήσω ἀποδώσομαι πράξήσομαι</p> <p>ρήσομαι</p>	<p>έπώλησα ἀπέδωκην ἐπράξα</p> <p>ἔρουν</p>	<p>πέπλώκηκα πέπερακα πέπρακα ἔρουκα τό βεῦμα, περίρρυτος</p>	<p>πωλῶ : πολλοῦ <i>magnu</i>, ὀλίγου <i>parvo</i>. τῶν πόρων πωλοῦσιν ἡμῶν πάντα τάχα οἱ θεοί.</p>
<p>ρήγγυμι, je déchire ρήγγυμαι, je me déchire, je crève</p>	<p>ρήξω ρήξήσομαι</p>	<p>ἔρηξα ἔρραξην</p>	<p>ἔρρωγα, je suis déchiré ἔρρηκα ἔρριπα ἔρριμα ἔρρωμαι ἢ βόμη</p>	
<p>ρίπτω, je lance (forme sec. πίπτω) passif</p> <p>ρίθνημι, je fortifie, le plus souv. en compos. passif</p>	<p>ρίψω ρίθνήσομαι</p> <p>ρίσω ρίσθήσομαι</p>	<p>ἔριψα ἔρριψην ἔρρωσα ἔρρώσθην ἄρρωστος</p>	<p>ἔρριπα ἔρριμα ἔρρωμαι ἢ βόμη</p>	
<p>σκάπτω, je creuse (le plus souvent κατὰ-) passif</p>	<p>σκάψω σκάψήσομαι</p>	<p>ἔσκαψα ἔσκαψην</p>	<p>ἔσκαφα ἔσκαμυμαι</p>	
<p>σκαθέδνυμι, je disperse passif</p>	<p>σκαθεῶ, -ῆς σκαθεθήσομαι</p>	<p>ἔσκαθεῖσα ἔσκαθεθήην</p>	<p>ἔσκαθέδασμι ἔσκαμυμαι</p>	<p>παρασκευάζομαι, je prends des précautions parce que : ὅπως μὴ ἀποστῆσονται. σκαπεῶ : τοῦτο σκαπετέον μοι δοκεῖ, ὅπως ὡς ἀσφαλτέστατα μενεῖται.</p>
<p>σκοπέω, ordin. σκοπέομαι σκοπεομαι, je considère, j'observe</p>	<p>σκοπήσω σκοπήσομαι</p>	<p>ἔσκαψάμην</p>	<p>ἔσκαμυμαι ἔσκαμυμαι ἔσκαμυμαι ἔσκαμυμαι</p>	
<p>σπάζω, je tire, trans. μοῦ, je tire à moi, pour moi passif</p>	<p>σπάξω σπάξομαι σπαθήσομαι</p>	<p>ἔσπαξα ἔσπαξάμην ἔσπαθήην</p>	<p>ἔσπαξα ἔσπαμυμαι ἔσπαμυμαι ἔσπαμυμαι</p>	
<p>σπείρω, je sème passif</p>	<p>σπερέω, -εῖς σπαρήσομαι</p>	<p>ἔσπειρα ἔσπαρήην</p>	<p>ἔσπειρα ἔσπαμυμαι</p>	

Présent	Futur	Aoriste	Parfait (nomms verb.)	Observations
σώζω, je sauve moy. je sauve, je conserve p ^r moi pass. je me sauve et je suis sauvé	σώσω σώσομαι σωθήσομαι	ἔσωσα ἔσωσάμην ἔσώθην	σέσωκα — σέσωμαι	
ταράττω, je trouble passif	ταράξω ταράξομαι	ἐτάραξα ἐτάραχθην ἢ ταραχῆ	τετάραγμα ὁ ταραγμός	
τάττω, j'arrange, je place moy. j'arrange p ^r moi, je me place passif	τάξω τάξομαι ταχθήσομαι	ἔταξα ἔταξάμην ἔτάχθην	τέταχα τέταξιμαι τακτός, ἢ τάξις	ἐπι-τάττω } je commets, j'ordonne; προσ-τάττω } τινί τι. ὕμῶν πορεύεσθαι.
τείνω, je tends, j'étends passif	τενώ, -εἶς τέθήσομαι	ἔτεινα ἔτέθην	τέτινα τέταμαι	
τελέω, j'achève; je paie passif	τελώ, -εἶς τελεσθήσομαι	ἔτελεσα ἔτελέσθην	τετέλεκα τετέλεσμαι	διατελώ avec le part.: je suis continuellement; ἐπτά ἡμέρας μαχόμενοι διετέλεσαν. ἐπιτελλω et le moyeni, j'ordonne : τινί τι — ταῦς πόλεσιν ὁδοποιεῖν.
τέμνω, je coupe passif	τεμῶ, -εἶς τηθήσομαι	ἔτεμον ἔτηθήθην	τέτιμηκα τέτιμημαι	
τήκω, je fonds, trans. ordim. τήκομαι, je me fonde	τήξω τήξομαι	ἔτηξα ἔτάκην	— τέτηκα, je suis fondu	ἐπιτίθειμαι, j'attaque : πολεμῶς. ἐπίκειμαι, je presse : διαβαίνουσιν. προτίθειμι, je préfère: ὑμᾶς χρημάτων. τιμᾶν, τιμᾶσθαι τι πολυλοῦ: alqd. magno aestimare.
τίθημι, je mets, je pose, je place moyen, je mets pour moi passif	θήσω θήσομαι τεθήσομαι	ἔθηκα, ἔθεμεν ἔθεμην ἔτέθην	τέθηκα — κεῖμαι	
τίπτω, j'engendre, j'enlante	τίξομαι	ἔτεχον	τέτοκα	

φύω, j'engendre φύομαι, je nais	φύσω φύσομαι	ἐφύσα ἐφύην	πέφυκα je suis de nature	ἐπιχειρῶ, j'entreprends, je tente: ἀδύνατος — διώκειν.
χειρόομαι, je dompte passif	χειρώσομαι χειρωθήσομαι	ἐχειρώσαμην ἐχειρώσθην	κεχείρομαι	χειρῶμαι: ξύλοις ἐχειρῶντο τοὺς οἰστοὺς. τί βούλεται ἡμῖν χεῖσθαι;
χέω, je verse moyen, je verse pour moi passif	χέω χέομαι χυθήσομαι	ἔχεα ἔχεαμην ἔχθη	κέχυκα κέχυμαι	χρησῶμαι: χρήσις ἐχρῶντο τοὺς οἰστοὺς. τί βούλεται ἡμῖν χεῖσθαι;
χρησάομαι, je me sers (τινί) passif	χρησάσομαι χρησθήσομαι	ἐχρησάμην ἐχρησθην	κέχρημαι τὸ χεῖσθαι	χρητῶμαι: χρήσις ἐχρησάοντες τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν.
χρήν, il est nécessaire, on doit ἐχρήν et χεῖν — χρεῖ — χρεῖ — χρεῖναι — τὸ χρεῖν	—	—	—	χρητῶμαι: χρήσις ἐχρησάοντες τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν.
χρῆω, j'enduis, joins passif	χρήσω χρησθήσομαι	ἐχρήσα ἐχρήσθην	κέχρηκα κέχρημαι	τί σιγῆς; οὐκ ἐχρητῶν σιγῶν, τέκνον.
ψεύδω, je trompe moyen, je trompe, je mens passif, je suis trompé, je me trompe	ψεύσω ψεύσομαι ψευσθήσομαι	ἔψευσα ἔψευσάμην ἔψεύσθην	ἔψευσα ἔψευσμαι	ψαύω, je touche: ἤθουες δικαίου ψαύλος οὐ ψαύει λόγος. ψεύδω: οἱ θεοὶ ψεύδουσί με. ψεύδομαι, je trompe: Κύρον πάντα. je me trompe: γνῶμας. τοῦτο οὐκ ἐψευσθήσαν, en cela —
ὠθέω, je pousse moyen, je me pousse passif	ὠθώσω ὠθώσομαι ὠσθήσομαι	ἔωσα ἔωσάμην ἔώσθην	ἔωκα ἔωσμαι ἔωσμαι	ὠνοῦνται οἱ Σκύθαι τὰς γυναικὰς χερμαξίων μεγάλων.
ὠνόομαι, j'achète (τί τινας) passif	ὠνήσομαι ὠνηθήσομαι	ἐπριάμην ἐωνήθην	ἔωνημαι ἔωνημαι	ὠφέλειω, je suis utile: μεμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελῶν.

RÉCAPITULATION DES PRINCIPALES RÈGLES DE LA SYNTAXE

Accord.

§ 113. Le *sujet* est un *nom neutre au pluriel* :

un *nom au duel* :

Un *sujet masculin* ou *féminin* a souvent pour *prédicat* un *nom neutre* :

Le *pronom-sujet* prend le genre et le nombre du *subst. prédicatif* :

La règle souffre cependant des exceptions :
L'*adjectif* remplace un *adverbe* (circonstanciels de lieu, de temps, de manière, rang, état de l'âme) :

Deux qualités sont exprimées par *deux comparatifs* (*verior quam gravior*) :

Πάντα τὰ δίκαια καλά ἔστιν.

Δύο ἄνδρες τέθνατον οὐ τεθναῶσιν.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοινωνίη — *triste seneca miles.*

Οὔτοι νόμοι εἰσὶν — αὐτῇ ἄλλῃ πρόφασις ἦν —
ταῦτα φλυαρίας εἶναι λέγω.

Σκηνοῦμεν ὑπάθριοι — τριταῖοι ἐγένοντο —
σκοταῖοι κατέβανον — προτέρα ἀφίκετο —
ἐκοῦσαι ἔδωσαν — *primus, laetus.*

Ἴω στρατηγὸι πλείονες ἢ βελτίονες.

Article.

115. L'*article* s'emploie dans un sens *individuel* :

ou dans un sens *générique* :

116. Contrairement à l'usage français, l'*article s'emploie* :

Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.

πολλοί, οἱ πολλοί — ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ.

Νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.

ὁ βουλόμενος — ὁ τυχών.

ὁ ἐμὸς πατήρ — οὔτος ὁ ἀνθρώπος.

ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες — τὰ δύο μέρη.

ἕκαστον (τὸ) ἔθνος — (πᾶς, 121).

117. Contrairement à l'usage français, l'article est omis :
 devant le *nom prédicatif* :
 devant les *noms de personnes* :
 et devant les *noms d'espèces* :
- Δι δεύτερά πως φροντιδές σοφώτεροι.
 Καλλιστόν ἐστι κτήμα παιδεία βροτοῖς.
 Χαίρων ἑμὸς ἐπαῖρος ἦν ἐκ νέου.
 Πάντων μέτρον ἄνθρωπος ἐστίν.
 ἐπὶ θάνατον ἄγειν — ἐν ἄστει — μέγας βασιλεύς.
 ἐγὼ ὁ αὐτός εἰμι — δυοῖν θάνατον τὸ τεθνάσαι.
 Σωκράτης ὁ Ἀθηναῖος — ἡ Εὐρώπη —
 ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ οὐ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός.
 ἡ ἐμὴ τύχη — τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα.
 ἡ τῶν Περσῶν ἀρχή —
 ἀγαθὸς ὁ ἀνὴρ οὐ ὁ ἀνὴρ ἀγαθός (sc. ἐστίν οὐ ὄν)
 ὁ πατήρ μου, τὸν παῖδα αὐτῆς — ὄψτος ὁ ἄνθρ.
 οἱ πλεῖστοι τῶν πολιέων.
 ὁ αὐτὸς βασιλεύς, *idem rex*, ὁ βασιλεὺς αὐτός, *rex ipse*.
 ἡ μέση πόλις, mais *μέση* ἡ πόλις (le milieu de la ville).
 ἡ πόλις πᾶσα, πᾶσα ἡ πόλις, toute la ville.
 αἱ πόλεις πᾶσαι, πᾶσαι αἱ πόλεις, toutes les villes.
 ἡ πᾶσα πόλις, la ville tout entière, οἱ σύμπαντες, en tout.
 πᾶσα πόλις (πόλις πᾶσα), toute ville; une ville tout entière.
 τὸ κακόν, οἱ νῦν, τὸ γινώθι σουτόν —
 τὰ ὄνομα, οἱ ἀμφὶ Ἀραῖον.
118. Place de l'*attribut* :
 pronoms *possessifs* et *réfléchis* :
génitif attributif :
119. Place du *prédicat* :
 pronoms *personnels* et *démonstratifs* :
génitif partitif :
120. Suivant la place qu'il occupe, le même adjectif a
 un sens différent :
121. Πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος :
122. D'un mot quelconque on peut faire un *substantif*
 en le faisant précéder de l'article :
123. Le pronom *réfléchi* s'emploie comme *pron. direct* :
 comme *pron. indirect* :

Le pronom.

Le pronom réfléchi *indirect* se remplace par *αὐτός* :
ou par *οἱ, σφίς* :

124. Place des pronoms *possessifs* :

126. Pronoms *relatifs* *ὅς, οἷός, etc.* sens *individuel* :
ὅστις, ὁποῖός, etc. sens *générique* :
Assimilation du relatif :

l'antécédent est un pronom démonstratif :
un substantif :

Assimilation inverse :
Anacoluthie remplaçant le 2me relatif, qui devrait être
à un cas différent du premier :

Λέγουσι Ξενοφῶντι, ὅτι μεταμῆλει αὐτοῖς (*se paenitere*).
Κῦρος ἤξιου δόθῆναι οἱ (*sibi*) τὰς πόλεις.
Κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς.
Ἄστυάτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα μετεπέψατο καὶ τὸν παῖδα

αὐτῆς — τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀρθαλμοῖς.
Ἔστιν Δίκης ὀρθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.

Μακάριος, ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει.
Ἄξιον ἔσσεθε τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε.

Οἱ χρησιμῶδ' ἴσασιν οὐδὲν ὧν λέγουσιν.
Ἡριππίδης ἐπορεύετο σὺν ἡ ἔγχε δυνάμει.

Ἄνεϊλεν αὐτῷ θεοῖς οἷς ἔδει θύειν.
Καὶ νῦν τί χροῖ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς

ἐθβαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός;

Emploi des cas.

Accusatif.

130. Objet *extérieure* avec les verbes *être utile, etc.* :
fuir, etc. :

131. avec les verbes *intransitifs* à l'origine :
Μέμνησο πλουτῶν τοῦς πένητας ὠφελῆν.
Οὐδέις ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν.
Ἡισχυῖσθαι καὶ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.
μένο — πλεῖν τὴν θάλατταν.

132. *Double accus.* : acc. de l'*objet direct* et acc. *prédicatif* :
Δαρεῖος Κῦρον σατραπὴν ἐποίησεν.
Ἄναμνησο ὑμᾶς τοῦς κινδύνους.

133. δ.αββαῖνον ποταμόν — παραβαίνει τοῦς νόμους.

134. L'objet *intérieure* est un subst. de même racine que le verbe :
 un substantif de même sens :
 un attribut :
135. Double acc. de l'objet *extérieure* et de l'objet *intérieure* :
136. Accusatif de relation (os *umerosque*) :
137. Accus. de l'étendue (jusqu'où ? combien de temps?) :
138. Accusatif *adverbial* :
- δενὴν μάχην μάχεσθαι — μέγιστον ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι.
 μεγάλην μάχην νικᾶν — τὸν ἰσθὸν πόλεμον στρατεῦσαι.
 Ὀλύμπια νικᾶν — στάδιον ἀγωνίζεσθαι.
 πάντα νικᾶν — ἰδὺ γελᾶν — οὐδὲν φροντίζειν.
 Λακεδαιμόνιοι πολλὰ τὴν πόλιν ἠδικήκασιν.
 Τυφλὸς τὰ τ' ὤτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ.
 οὐ μείων ἢ μύρια στάδια — πολλὸν χρόνον.
 τριᾶκοντα ἔτη γεγονώς — εἰς Ἀθήνας.
 οὐδέν, τί, (τὰ) πάντα, τοῦτον τὸν τρόπον,
 τὸ λοιπόν, τὴν ταχίστην, ἀρχήν, πρόφασιν.

Génitif.

140. Génitif possessif (ou de l'auteur) :
141. Génitif objectif avec les substantifs verbaux :
 avec les expressions qui désignent une action *judiciaire* :
 avec les verbes être *désireux de*, etc. :
 avec les verbes *saisir*, etc. :
142. Le gén. *partitif* prend toujours la place du *prédicat*
 et s'emploie partout où il y a une opposition entre un entier et ses parties :
- Notez :
- ἡ Κύρου στρατιά — ἱερὸς Ἀρτέμιδος — τὸ τοῦ
 Σόλωνος — ἀνδρὸς σοφοῦ (ἑμὸν) ἔστιν.
 ἡ τῆς πατριδος σωτηρία — δι' αἰσχύνην ἀλλήλων.
 Ἄδωναι τῆς κακώσεως τῶν γονέων — αἴτιος κακῶν.
 Ἀνθροπος ὧν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης — ἐπιμελήσῃς.
 Ἦθος δικαίου φαῦλος οὐ ψαυει λόγος.
 Οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων — ἔπειμον τῆς γῆς.
 Ὀλέγοι σίτου ἐγεύσαντο — Σοκράτης τὸ φάρμακον ἔπιεν.
 καιὸν τι *aliquid novi*, οὐδὲν ἀγαθόν *nil boni*.
 αἱ ἐφρούρουν δύο — *quos multos habeo*.
 ὁ λοιπὸς τοῦ χρόνου, τῆς γῆς τὴν πολλήν.

143. Gén. de *qualité*, dans les indications *numériques* :
 144. Gén. de *séparation* :
 145. Gén. de *comparaison* :
 146. Gén. de *matière* :
 147. Gén. de *cause* avec les verbes qui expriment un état de l'âme :
 148. Gén. de *prix* avec les verbes *acheter, estimer, etc.* :
 149. Gén. de *temps* sans attribut : *quand?*
 avec attribut : *depuis quand? jusqu'à quand?*
 150. Avec les verbes composés au moyen de prépositions :

τεύχος (τό) εἶδος εἴκοσι ποδῶν — ἐτῶν ὡς τριάκοντα.
 Ἀπέχει ἡ Πλάτεια τῶν Θηβῶν σταδίους ἐβδομήκοντα.
 Σιγή ποτ' ἐστὶν αἰρετωτέρα λόγου.

Οἱ στέφανοι οὐκ ἴων ἢ ρόδων ἦσαν, ἀλλὰ χρυσίου.
 Εὐδαμονίῳ ὑμᾶς τῆς ἐλευθερίας ἦς κέκτησθε.

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τάχαθ' οἱ θεοί.
 νυκτὸς καὶ ἡμέρας, θέρους, χειμῶνος.

πολλοῦ χρόνου, depuis —, δέκα ἡμερῶν, dans l'espace de.
 ἀποτρέπω — ἐκβάλω — καταγινώσκω — προαιρούμαι.

Datif.

152. Datif de la personne ou de la chose qui prend part à l'action :
 153. Datif *commodi* et *incommodi* :
 154. Datif *ethicus* :
 Datif *auctoris* : (= ὑπό avec le gén.) :
 Datif *relationis* :
 155. Datif *sociativus* ou *comitativus* :
 156. Datif *d'instrumenti* :
 Datif de *cause* :
 (avec les adverbes des affections, on emploie aussi ἐπί) :

Ἡ μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακία.

Ἐνταῦθα Κύρω βασίλευα ἦν καὶ παραδείσος.

Μή μοι θορυβήσητε — οὕτως ἔχει σοι ταῦτα.

Ἐὰν ἐκεῖ νικώμεν, πάνθ' ἡμῖν πεποιήται.

Τῷ γὰρ καλῶς πράσσουντι πᾶσα γῆ πατρῴς.

Ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων (Gaiol).

Σοφοῖς ὀμιλῶν καυτὸς ἐκβήση σοφός.

Θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχη.

Ὀλοῖται στρατεύματα — αὐτὸν αὐτοῖς ἀνδράσιν.

Οὐδέεις ἔπαινον ἠδοναῖς ἐκτίσατο.

Ἀβουλίᾳ τὰ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.

Χάριεν ἐπ' αἰσχραῖς ἠδοναῖς οὐ χροῖ ποτε.

Datif de *mode* :

Datif de *mesure* et de *différence* :

157. Datif de *temps* sans *en* dans l'indication des dates :
avec *en* (pendant) :

158. Avec les verbes composés au moyen de prépositions :

Λόγῳ γὰρ ἦσαν οὕτοι, οὐκ ἔργῳ φίλοι.

Πολλῶ κρείττον, πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον (πολύ, οὐδέν).

ταύτη τῆ ἡμέρα — Παναθηναίους.

Ἐν νυκτὶ βουλῇ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.

σύνειμι, ἔνειμι, ἐπιτίθεται, πάρεμι.

Prépositions.

D'une manière générale, les prépositions régissent :

le *génitif*, à la question *unde* ? d'où ? pour marquer le *point de départ, la participation* ;

le *datif*, à la question *ubi* ? où ? pour marquer le *repos, le séjour près de* ;

l'*accusatif*, à la question *quo* ? où ? jusqu'où ? pour marquer le *but, la durée*.

Emploi et signification des prépositions.

	Génitif	Datif	Accusatif
Avec un cas	ἀντί ἀπό ἐκ, ἐξ πρό	au lieu de de, à partir de du haut de hors de, par suite de devant pour	
	ἐν σύν εἰς ἀνά	dans avec	dans, vers de bas en haut à travers
		ἐν τῇ πόλει, σπονδαῖς. σύν Κύρῳ, τοῖς ὄπλοις.	εἰς τὴν πόλιν. ἀνά τὸν ποταμόν. ἀνά τὸ πεδίον.

Génitif		Datif		Accusatif		
<p> <i>διά</i> <i>κατά</i> <i>μετά</i> <i>ὑπέρ</i> avec deux cas </p>	<p> <i>διά</i> τοῦ παδίου. <i>κατά</i> τῶν ὄρων. <i>κατά</i> φιλιππου. avec <i>ὕστερ</i> Κύρου. <i>par-dessus, super</i> ὑπέρ τῆς γῆς, κώμης. <i>pour, pro</i> ὑπέρ τῆς πατρίδος. </p>	<p> [à cause de sur la surveillance la dépendance la raison le but près de à côté de </p>	<p> <i>ἀμφί</i> <i>ἐπί</i> <i>παρά</i> avec trois cas </p>	<p> <i>ἀμφί</i> τῶν ποταμῶν. <i>ἐπί</i> τῶν στρατευμάτων. <i>παρά</i> τῶν βασιλέως. <i>παρά</i> τῶν θεῶν. <i>παρά</i> τῆς εἰρήνης. <i>παρά</i> τῆς θράκης. <i>ὑπὸ</i> γῆς ἐλθεῖν. <i>ὑπὸ</i> γῆς οἰεῖν. <i>παρ, ab</i> ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. <i>παρ</i> suite de ὑπὸ λύπης, λιμοῦ. </p>	<p> à cause de en descendant à travers selon après, <i>post</i> au-delà de </p>	<p> <i>ἀμφί</i> Ἀρσίνων. <i>ἀμφί</i> μέσας νόκτας. <i>ἐπί</i> Σούσα, τὰ ὄπλα. <i>ἐπί</i> ὕδαρ, λείαν. <i>ἐπί</i> τοὺς συμμαχίους. <i>ἐπί</i> τοὺς Πέρσας. <i>παρά</i> τὴν γέφυραν. (avec mouvement) <i>παρά</i> τὸν ποταμῶν. <i>παρά</i> τοὺς νόμους. <i>παρά</i> τὸν πόλεμον. <i>παρὸ</i> Κύρον, τὰ θεῖα. <i>πρὸς</i> βασιλέα, τὴν ἔω. <i>πρὸς</i> χάριν, ἀρετήν. <i>ὑπὸ</i> τὰ δένδρα, τὸ τεῖχος, νοκτα. <i>ὑπ'</i> ἐαυτοὺς ποιεῖσθαι. </p>

Voix et temps du verbe.

162. *Moyen direct :*
moyen indirect :
moyen dynamique :
moyen causatif :
163. Quelques verbes *intransitifs* ont un *passif personnel :*
164. Distinguez *l'époque et la qualité de l'action :*
 L'indicatif seul indique *l'époque de l'action :*
165. L'indicatif présent et l'imparfait expriment une action qui dure :
 une simple tentative :
 l'effet durable de l'action :
- L'*indic. aoriste*, temps de la *narration historique :*
 il exprime une *maxime :*
 il a le sens du *pl.-q.-pf.*, d^s une prop. dépendante :
 il exprime une *action qui commence :*
- L'*ind. futur* exprime *l'action qui commence :*
 et celle qui dure :
166. Les modes secondaires et l'infin. n'indiquent que la qualité de l'action :
 L'*impér. aoriste* désigne un *cas isolé :*
 L'*impér. présent* désigne une *action qui dure :*
167. Les *participes* expriment l'époque d'une manière relative :
- λοῦμαι, ἐνδύομαι — παύομαι, φαίνομαι.
 αἰρούμαι, μεταπέμπομαι, φυλάττομαι, ἄρχομαι.
 παρέχομαι, ἰδομαι, ἰσομαι, ποιομαι, ποιεῖσθαι.
 δικάζομαι, μισθοῦμαι, ποιῶμαι, je me fais rendre justice, etc.
- ἄρχομαι, πιστεύομαι, φθονοῦμαι, *militi invidetur.*
 φυγῆν — φεύγειν — πεφουγέναι.
 ἔφυγον — ἔφευγον — ἐπέφεύγεν.
 Πλοῖον ἐς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν (chaque année).
 Ἐπειθὸν, καὶ οὐδ' ἔπεισα, τούτους ἔχων ἐπορευόμην.
 νικῶ, ἀδικῶ — ἡκω (ἦκον) et οἴχομαι (ὠχόμην).
 Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα: *veni, vidi, vici.*
 Οὐδέεις ἔπαινον ἠδοναῖς ἐκτίσατο (*sonne tulit punctum...*).
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησεν.
 ἐπολέμησα, ἐνόσησα — Ἰππίας ἔσχε τὴν ἀρχήν.
 Σκεπτέον, ὅπως τὰ ἐπιτηδῆα ἔζομεν.
 Ὁ δίκαιος ἀνὴρ εὖ βιώσεται, κακῶς δὲ ὁ ἀδίκος.
 εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν ;
 Μεῖνον παρ' ἡμῶν καὶ συνέστιος γένου.
 Τοῦς μὲν θεοὺς φοβού, τοῦς δὲ γυνεάς τιμα.
 ταῦτ' εἰπὼν ἀποβαίνει — ἀπέβη — ἀποβήσεται

Au style indirect l'*optatif* et l'*infinitif* renferment une indication de l'époque de l'action, parce qu'ils remplacent dans ce cas l'*indicatif* du discours direct.

Ἐλεγον, ὅτι διαβατὸς γένοιτο (il avait été; discours direct: ἐγένετο).

Ἐλέγετο δὲ οὐναὶ Κούφ' ἡρώματα (il avait donné; discours direct: ἔδωκεν).

Les modes du verbe.

a) Les modes dans la proposition principale.

169. L'*indicatif* des temps secondaires s'emploie en particulier dans les cas suivants :

1. L'*imparfait* sans ἔν avec *pouvoir* :

devoir, falloir :

2. L'*ind. aor.* sans ἔν avec ὀλέγου, μικροῦ :

3. L'*indic.* des temps secondaires avec ἔν exprime

un vœu irréalisable dans le présent :

dans le passé :

4. L'*indic.* des temps secondaires avec ἔν comme *mode irréal.* :

(*imparf.* pour le présent, *aor.* pour le passé).

5. L'*indic.* des temps secondaires avec ἔν : *potentiel du passé*,

(ἔν *itératif*) : ἔπαισεν ἔν, il frappait quelquefois.

L'*indicatif* des temps secondaires exprime trois rapports de mode :

La *réalité* dans le passé, la *non-réalité* et la *possibilité* dans le passé.

170. Le *conjonctif* s'emploie :

pour *exhorter* (1. pers. — nég. μή) :

lorsqu'on *doute* (1. pers. — nég. μή) :

pour *défendre* (2. 3. pers. du conj. *aor.*) :

ἴωμεν, *eamus* : allons.

τί ποιῶμεν; *quid faciamus?* que faut-il faire?

μή ποιήσῃς, *ne feceris* : ne le fais pas.

ἔδει, ἔχρησεν, προσήκειν, etc., oportet, decet, oportebat, decebat.
 Τί σιγᾶς; οὐκ ἔχρησεν σιγᾶν, τέκνον (*devrais*).

ὀλίγου ἐπελαθόμεν, *paene oblitus sum*, j'aurais presque oublié.

Ἐθ' ἤσθα δυνατὸς δεῖν, ὅσον πρόθυμος εἶ.

Ἐθ' εὐρομέν σ', Ἄδμητε, μή λυπούμενον.

ἔλεγον ἔν, *dicerem* : je dirais (mais je ne dis pas).

εἶπον ἔν, ἔλεξα ἔν, *disissem*, j'aurais dit (mais je ne l'ai pas dit).

θᾶπτον ἡ ὥς τις ἔν ᾤετο (ὠήθη), qu'on ne l'aurait cru :

171. L'optatif exprime :

- sans ἄν un vœu réalisable (μή) :*
- avec ἄν une simple possibilité (ού) :*

Ὡ παῖ, γένοιτο παρτὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δ' ἄλλ' ὄμοιος, καὶ γένοι' ἄν οὐ κακός.
ἴσως ἄν τις εἴποι, *forsan dixerit quispiam.*

172. L'impératif exprime, (voyez ci-dessus p. XXXVII, 166)

- la défense à la 2. personne :*
- à la 3. personne :*

μή ποίεισιν ou μή ποιήσῃς —
μή ποιείτω ou μή ποιήσῃ ou μή ποιησάτω.

b) Les modes dans la proposition dépendante.

173. La dépendance ne peut être exprimée qu'après les temps secondaires, à l'indicatif et au conjonctif seulement, et seulement par l'optatif sans ἄν (*optatif oblique*), jamais au mode irréel ou potentiel, et jamais par le conjonctif.

Anticipation ou prolepse :

Δέδοικα δ' αὐτήν, μή τι βουλεύσῃ νέον.
Συμβουλευσέμεθά σοι, τί χρὴ ποιεῖν.
Κῦρος ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν.
Ἐπῆρετο τὸν Μηδουσάνην, εἰ τούτ' ἀληθὴ εἶη.

174. Prop. déclarative, } après un temps principal, l'indicatif :

causale } après un temps secondaire

et interrogative } le plus souvent l'optatif (Nég. οὐ) :

Prop. interrogative qui exprime un doute :

après un temps *princip.*, conjonct. (μή) :

après un temps *second.* optat. (μή) :

177. Prop. consécutive (ὥστε, ὥς) :

quand la conséquence est réelle, *indic.* (οὐ) :

quand elle est imaginée, *infinitif* (μή) :

178. Prop. finale (ἵνα, ὥς, ὅπως — μή) :

après un temps *principal*, conjonctif :

après un temps *second*, optatif :

Ὄρῳ σε ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν τράπη.
Ὁ Θηβαῖος ἠπόρει, ὅ, τι χρὴσαιτο τῷ πράγματι.

Ἦν ψυχὸς δεινὸν, ὥστε τὸ ὕδωρ ἐπήγνυτο.
Ἔγω τρίηρεις ὥστε εἰεῖν τὸ ἐκείνων πλοῦτον.

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχούσι, μὴ δοκῆς εἶναι κακός.
Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέστη, ἵνα περιείνοιτο τὰ δέοντα.

De même après les verbes de la crainte, on a le *conj.* :
ou l'*optat.* :
Après *prendre soin, se soucier de, ind. du fut.* :
179 et suiv. Prop. **conditionnelles** (négation μή).

181. *Cas réel* : si avec l'indic. — indic. :

182. *Cas irréel* : pour le présent :

si avec l'imparf. — imparf. avec ἄν :

pour le passé :

si avec l'indic. aor. — indic. aor. avec ἄν :

présent et passé réunis :

183. *Cas potentiel* : si avec l'opt. — opt. avec ἄν :

184. *Cas général ou éventuel* :

réalisation future :

ἔάν avec le conj. — futur ou impératif :

réalisation qui se répète : « toutes les fois que »

dans le présent :

ἔάν avec le conj. — indic. présent :

dans le passé :

εἰ avec l'opt. — imparf. (aor.) :

Δέδοικα, μὴ ἐπιλαθῶμεθα τῆς οἰκადε ὁδοῦ (ne).
Ἐροβείτο, μὴ οὐ δύναιτο ἐξέλθειν (ne non).
Σκεπτόν μοι δοκεῖ, ὅπως ὡς ἀσφαλίστατα μενοῦμεν.

εἰ βούλει, δύνασαι : si vis, potes.

Εἰ θεοί τι δρώσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

εἰ βούλου, ἐδύνασο ἄν : si velles, posses (sed non vis).

Φῶς εἰ μὴ ἔχομεν, ὁμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ᾦμεν.

εἰ βουλήθης, ἐδυνήθης ἂν : si voluisses, potuisses (sed non voluisti).

Οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας εἰ μὴ ἐγὼ ἐκέλευσα.

Εἰ γὰρ σὺ μὲν πᾶς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,

ἔκπεινά. τοί σ' ἂν, κοῦ φυγαῖς ἐζημίουν.

εἰ βούλου, δύναιο ἄν : si velis, possis.

Οὐκ ἂν φορητὸς εἴης, εἰ πράσσοις καλῶς.

εἰάν βούλη (βουλήθης), δυνήση : si voles (voluieris), poteris.

Ἐάν δ' ἔχωμεν χρέμαθ', ἔξομεν φίλους.

Νέος ἂν πονήσης, γῆρας ἔξεις εὐθαλές.

εἰάν βούλη (βουλήθης), δύνασαι : cum vis (voluieris) potes.

* Ἦν ἐγὼς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται θνήσκειν.

εἰ βούλοιο (βουλήθεις), ἐδύνασο :

cum volebas (voluieras) poteras.

Ξενοφῶν εἰ ποῦ τι ὀρήη βρωτόν, διεδίδου.

Ces quatre formes peuvent aussi être *mélées* :

186. La Prop. **concessive** (εἰ καί, καὶ εἰ, ἐάν καί, κἀν) est une prop. conditionnelle (negat. μή).

Les prop. avec « *quoi que* » se rendent par le *participle* (avec καί, καίπερ — οὐ) :

187. Prop. **temporelle** :

Quand le fait est *réel*, *indicatif* :

Quand il est *imaginé*, *attendu* ou *répété*,

après un temps *princip.*, *conj.*, avec ἄν :

après un temps *second.*, *opt.*, sans ἄν :

Après πρὶν on emploie, quand la principale est affirmative, l'*infinitif* :

Quand la principale est *négative*, on emploie :

quand le fait est *certain*, l'*indic.* :

quand le fait est *attendu*, le *conj.* avec ἄν :

188. La prop. **relative** est :

consécutiue avec l'*ind.* génér. du *futur* (οὐ) :

finale avec l'*ind.* du *futur* (μή) :

Δείξειμι ἄν, εἰ μοί τινα βούλεσθε συμπέμψαι.

Οὐδέ, ἄν πολλὰί γέφυραι ᾤσιν, ἔχοιμεν ἄν, ὅποι σωθῶμεν.

Κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἐστ' ἐργαστέον.

Γελᾷ δ' ὁ μῶρος, κἀν τι μὴ γελῶτον ἦ.

Εἰσθήθετε ὑμεῖς καίπερ οὐ διδόντος τοῦ νόμου.

Ἐπεὶ πάντες συνῆλθον, ἐκαθέζοντο.

Ἐπειδ' ἄν ἄπαντα ἀκούσητε, κρίνατε.

Μαινόμεθα πάντες, ὅπότεν ὀργιζώμεθα.

Κῦρος ἐθήρσεν, ὅποτε γυμνάσασθαι βούλοιο (toutes les fois que).

Περιεμένομεν ἐκαστοτε, ἕως ἀνοιχθεῖη.

Διέβησαν πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι.

[πόλιν.

Οὐκ ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐξεπολιόρκησαν τὴν

Μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἄν ἀκούσητε (pr. *audiveritis*).

Παῖδες μοι οὐπω εἰσίν, οἱ με θεραπύσουσιν

(*qui me colant*) — οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ ποιήσει.

Ἦγεμόνα αἰτήσομεν, ὃς ἡμᾶς ἀπάξει (*qui abducet*).

Ἔδοξεν ἄνδρας ἐλέσθαι, οἱ τοὺς πατέριους νόμους

συγγράψουσιν (*conscriberent*).

hypothétique : a) cas réel :

b) cas irréel :

c) cas potentiel :

d) cas général, au futur :

au présent :

au passé :

Assimilation du mode :

Ἄ μὴ οἶδα, οὐδὲ οἶσμαι εἰδέναι.

Οἱ πῦλιδες ἂν ὑβρίζοντο, ὅσοι ἦσαν.

Ὀκνοῖεν ἂν ἐμβαίνειν εἰς τὰ πλοῖα, ἃ δ' οἶη.

Τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλησθε, πείσομαι.

Νέος δ' ἀπόλλυθ', ὅστιν' ἂν φιλήθῃ θεός.

Σφοδρὸς ἦν Χαιρέων, ἐφ' ὃ, τι ὄρμησειεν.

Εἴθε ἦκοις, ἵνα γνοίης.

Les formes nominales du verbe.

193. Le sujet de l'infinitif est

le même que le sujet du verbe principal :

différent du sujet du verbe principal :

Le sujet est un terme général (on) :

Le nom *prédicatif* s'accorde avec le nom auquel

il se rapporte :

Ἔχω τριήρεις ὥστε ἐλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον.

Σωκράτης ἤγειτο, θεοὺς πάντα εἰδέναι.

Νοῦν ἔχων δεῦ καὶ σωφρονεῖν.

Ἐρωτώμενος, ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφη εἶναι.

Νομίζω ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ φίλους καὶ συμμάχους.

Δίκαιον εὐπράττοντα μεμνήσθαι θεοῦ.

Ἔξεστιν ὑμῖν εὐδαίμοσι γενέσθαι, οὐ

(ὑμᾶς) εὐδαίμονας γενέσθαι.

ὀλίγου, μικροῦ δεῖν — ἐκόν, τὸ νοῦν εἶναι —

ὡς εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν — ὡς ἐμοὶ δοκεῖν.

οἱ παρόντες ἠγεμόνες, ὁ γραψάμενος τὸν Σωκράτη.

Ἐφθησαν τοὺς Πέρσας ἀφικόμενοι εἰς τὴν πόλιν.

Ὅρῶμεν πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε.

195. L'infinitif s'emploie d'une manière absolue :

196. Le participe s'emploie comme attribut et substantif :

comme *prédicatif*, pour compléter un

prédicatif verbal :

et suiv.

adverbialement comme *part. conjoint* :

ou *absolu* :

comme *accusatif absolu* de verbes impersonnels :

200. L'*inf.* et le *part.* s'emploient avec *ἔν* comme *mode potentiel* ou *irréel* :

201. *Adjectif verbal* en -τέος :

La construction est *personnelle*, quand c'est le *sujet*, *impersonnelle*, quand c'est l'*action* qui doit ressortir.

Les négations.

202. Où *nie un fait*, *μή* *nie une idée* ; on emploie donc

où dans la prop. qui exprime un *jugement*,

μή dans celle qui exprime un *désir* :

μή s'emploie dans les expressions dont le sens est

conditionnel et surtout avec l'*infinitif* :

avec lequel on trouve aussi où après les verbes

déclaratifs :

Les négations de la même espèce se *renforcent* l'une

l'autre, ou se *détruisent* :

On joint ensemble des négations d'*espèce différente* :

où *μή* avec le conj. aor. } « *sûrement pas* ».

ou l'ind. fut. }

Οὐκ ἂν δύναο μὴ καμῶν εὐδαμονεῖν.

Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθάνος.

καὶ μὴ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.

δέον, προσῆκον — δεδογμένον — ἀδῆλον ὄν —

Κατακαίμεθα, ὥσπερ ἔξ ὄν ἡσυχίαν ἀγειν.

Σὺν ὑμῖν ἂν οἴμαι τίμιος εἶναι.

Οἱ συμμαχεῖν ἐθέλοντες εὐ ποιητέοι.

Οἷστέον πᾶσι τὴν τύχην.

Ἐγὼ θρασὺς καὶ ἀναιδῆς οὕτ' εἰμι

μήτε γενοίμην.

ἂ μὴ οἶδα — ὁ μὴ δαρεῖς ἀνθροπος οὐ παιδεύεται.

Ἰπισχυόντο μηδὲν χαλεπὸν αὐτοὺς πείσσειαι.

Τολμῶσι λέγειν οὐδεμίαν μάχην γεγρονέναι.

οὐκ ἔρετ' οὐδέεις οὐδὲν personne ne dira rien.

οὐδέεις οὐκ ἀποθανέεται chacun doit mourir (*nemo non*).

Τὸν ἀνδρ' ἐκέεινον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

Τοὺς πονηροὺς οὐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε.

μη οὐ après les verbes de la crainte = *ne non*,

que *ne-pas* :

μη οὐ avec l'inf. après une expression négative

= *de ne-pas* :

Notez les cas suivants :

οὐ avec un verbe à mode person. après *nier*, etc.

μη avec l'inf. après *empêcher*, *défendre* :

μη οὐ avec l'inf. après les expressions qui signifient *s'abstenir* et *contredire*, lorsqu'elles sont accompagnées d'une négation.

Ἐφοβέετο μη οὐ δύναιτο ἐξελθεῖν.

Πᾶσιν αἰσχύνη ἦν, μη ἢ οὐ συσπουδᾶζειν.

οὐκ ἔν ἀρνηθεῖεν, ὥς οὐκ εἰσὶν τοιοῦτοι.

ὁ φόβος τὸν νόον ἀπέργει μη ἢ λέγειν ἂ βούλεται.

οὐδ' ἐν ἐδύνατο ἀντέχειν μη ἢ οὐ χαρίζεσθαι.

οὐδ' αἰς ἀντεῖπε μη ἢ οὐ καλλῶς ἔχειν τοὺς νόμους.

